

58. Itaque melius est esse regem ostentantem virtutum suam, aut vas in domo utile, in quo gloriamur qui possidet illud, vel osium in domo, quod custodit quæ in fossa sunt, quam falsi dñi.

59. Sol quoniam ex tunc ad sidera, cum tint splendida et missa ac utilitates, ubi dicitur;

60. Similiter et fulgur cum apparuerit, perspicuum est: id ipsum autem et spiritus in omni regione spirat;

61. Et nubes, quibus cum imperator fuerit a Deo parumbarbe universum orbem, percipiunt quod imperatum est eis;

62. Ignis etiam missus desuper, ut consumat montes et silvas, facit quod preceptum est ei; hæc autem neque speculabatur, neque virtutibus, ut eorum similia sunt.

63. Unde neque existimandum est, neque dicendum illos esse deos, quando non possunt neque iudicium iudicare, neque quidquam facere hominibus.

64. Scientes itaque quia non sunt dñi, ne ergo timeant eos.

65. Neque enim regibus malevolent, neque benedicit.

66. Signa etiam in celo gentibus non ostendunt; neque ut sol lucebat, neque illuminabantur luna.

67. Bestiæ moliores sunt illis, quam possunt fugere sub tectum, ac prodesse sibi.

68. Nullo itaque modo nobis est manifestum quia sunt dñi; propter quod ne timeatis eos;

69. Nam sicut in enumerario formidat nihil custodit, ita sunt dñi illorum liget, et argenti, et inaurati.

70. Eodem modo et in herbo spina alba, supra quam omnis avis sedet; immittit et mortuo projecto in tenebris, similes sunt dñi illorum liget, et taurati, et inargentati.

71. A purpura quoque et murice, que supra illos tinea, scietis itaque quia non sunt dñi; ipsi etiam postremo comedantur, et erunt opprobrium in regione.

72. Mellior est homo iustus qui non habet simalacra, nam erit longe ab opprobriis.

PROPHETIA EZECHIELIS.

CAPUT I.

Tempus et locus quibus Ezechiel ostensus sunt visiones Dei: nempe in medio igne similitudo quatuor animalium que describantur, similiter et rotam, firmamenti, throni, et hominis in throno sedentis, igne circumdati.

1. Et factum est in trigesimo anno, in quarto, in quinta mensis, cum essem in medio captivorum iuxta fluvium Chobar, aperti sunt celi, et vidi visiones Dei.

2. In quinta mensis, ipso est annus quintus transmigracionis regis Joachim.

3. Factum est verbum Domini ad Eze-

chielem, filium Bazi, sacerdotem, in terra Chaldeorum, secus flumen Chobar; et facta est super eum visio manus Domini.

4. Et vidi, et ecce ventus turbidus veniebat ab aquilone, et nubes magna, et ignis involvens, et splendor in circuitu ejus; et de medio ejus, quasi species electri, id est, de medio ignis;

5. Et in medio ejus similitudo quatuor animalium; et hic aspectus eorum, similitudo hominis in eis.

6. Quatuor facies uni, et quatuor pedes uni.

7. Pedes eorum, pedes recti, et planta pedis eorum, quasi planta pedis viri; et scintille, quasi aspectus arborum castis.

8. Et manus hominis sub pennis eorum, in quatuor partibus; et facies et pedes per quatuor partes habebant.

9. Interea erant pennis eorum in altitudine ad alterum; non revertebantur cum incederent, sed unumquodque ante faciem suam gradiebatur.

10. Similitudo autem vultus eorum, facies hominis, et facies leonis a dextera ipsorum quatuor, facies autem hominis a sinistris ipsorum quatuor, et facies aquilæ desuper ipsorum quatuor.

11. Facies eorum et pedes eorum exte-rius desuper; due pennis singulorum iungebantur, et due tegebant corpora eorum.

12. Et unumquodque eorum eorum facies sui ambulabat; ubi erat impetus spiritus, illic gradiebantur, nec revertentur cum ambularent.

13. Et similitudo animalium, aspectus eorum quasi carbonum ignis ardentium, et quasi aspectus lampadarum; hæc erat visio discurrens in medio animalium, splendor ignis, et de igne fulgur egrediens.

14. Et animalia ibant et revertebantur, in similitudinem fulguris coruscantis.

15. Cumque aspicerem animalia, apparuit rota una super terram iuxta animam, habens quatuor facies.

16. Et aspectus rotarum et opus earum quasi visio maris; et una similitudo ipsorum quatuor; et aspectus earum et opera quasi sit rota in medio rotæ.

17. Per quatuor partes earum euntes ibant, et non revertebantur cum ambularent.

18. Statera quoque erat rotis, et altitudo, et horribilis aspectus; et totum corpus oculis plenum in circuitu ipsarum quatuor.

19. Cumque ambularent animalia, ambulabant pariter et rotæ iuxta eas; et cum decernerent animalia de terra, elevabantur simul et rotæ.

20. Quocumque ibat spiritus, illic ante spiritum, et rotæ pariter elevabantur sequentes eum, spiritus enim vitæ erat in rotis.

21. Cum autibus ibant, et cum stantibus stabant; et cum elevatis a terra, pariter elevabantur et rote sequentes ea, quia spiritus vitæ erat in rotis.

22. Et similitudo super capita animalium firmamenti, quasi aspectus crystalli

horribilis, et extanti super capita eorum desuper.

23. Sub firmamento autem pennis eorum recte alterius ad alterum; unumquodque duabus alis velabat corpus suum, et alterum similiter velabat.

24. Et audiebam sonum alarum, quasi sonum aquarum multarum, quasi sonum sublimis Dei; cum ambularent, quasi sonus erat multitudinis ut sonus castrorum; cumque starent, demittebantur pennis eorum;

25. Nam cum fieret vis super firmamentum quod erat super caput eorum, stabant, et submitebantur alas suas.

26. Et super firmamentum, quod erat imminebat capiti eorum, quasi aspectus lapidis sapphiri similitudo throni; et super similitudinem throni similitudo quasi aspectus hominis desuper.

27. Et vidi quasi speciem electri, velut aspectum ignis, intrinsecus ejus per circuitum; a lumbis ejus et desuper, et a lumbis ejus usque dorsum, vidi quasi speciem ignis circum in circuitu.

28. Velut aspectum arcus cum fuerit in nube in die pluviae; illic erat aspectus splendoris per gyrum.

CAPUT II.

Roboratur propheta exterritus, ut intrepide arguat rebelles filios Israel, si quo modo tandem ab inveteratis peccatis desistant; et laborat considero librum scriptum intus et foris, in quo erant lamentationes, et carmen, et vox.

1. Hæc visio similitudinis gloriæ Domini; et vidi, et cecidi in faciem meam, et audivi vocem loquentis, et dixit ad me: Fili hominis, sta super pedes tuos, et loquar tecum.

2. Et ingressus est in me spiritus, postquam locutus est mihi, et stitit me supra pedes meos; et audivi loquentem ad me.

Et dicentem: Fili hominis, mitte ego te ad filios Israel, ad gentes apostatras, quæ recesserunt a me; ipsi et patres eorum prevaricati sunt pactum meum, usque ad diem hæc.

4. Et filii dura facie et indomabili corde sunt, ad quos ego mitto te, et dices ad eos: Hæc dicit Dominus Deus;

5. Si forte vel ipsi audiant, et si forte quiescant; quoniam domus exasperans est; et scient quia propheta fuerit in me die eorum.

¹ Inf. 9, 23 et 10, 30 et 42, 2.

¹ Inf. 10, 12.

6. Tu ergo, fili hominis, ne timeas eos, neque sermones eorum timeas, quoniam increduli et subversores sunt tuorum, et cum scorpionibus habitas. Verba eorum ne timeas, et vultus eorum ne formides, quia domus exasperans est.

7. Loquaris ergo verba mea ad eos, si forte audiant, et quiescant; quoniam irritatores sunt.

8. Tu autem, fili hominis, audi quicumque loquor ad te, et poli esse exasperans, sicut domus exasperatrix est; aperit os tuum, et comede quaecumque ego do tibi.

9. Et vidit et ecce manus missa ad me, in qua erat involutus liber; et expandit illum coram me, qui erat scriptus intus et foris, et scripte erant in eo lamentationes, et carmen et vsz.

CAPUT III.

Comesto libro, datur prophetae facies adamantina, ut intrepide arguat durissimos filios Israel in transmigratione constitutos; missus autem constituitur speculator, qui, si visus imminens malum non annuntiaverit, eius qui perit neque scilicet; si autem annuntiaverit, autem suam liberat, etiam si alius perat; deinde campum ingressus, viasque ibi gloriam Domini, jubelat in domo sua inclinat, itaqueque vincit ac mutus.

1. Et dixit ad me: Fili hominis, quodcumque inveneris, et comede, et volu-
men istud, et vades loquere ad filios Israel.

2. Et aperui os meum, et cibavi me volumine illo;

3. Et dixit ad me: Fili hominis, venderis tuus comedet, et viscera tua compe-
hendant volumine isto quod ego do tibi.
Et comedi illud, et factum est in ore meo sicut mel dulces.

4. Et dixit ad me: Fili hominis, vado ad domum Israel, et loquaris verba mea ad eos;

5. Non enim ad populum profundi sermonis et ignote lingue tu mitteris, ad domum Israel;

6. Neque ad populum multos profundi sermonis, et ignote lingue, quorum non possis audire sermones; et si ad illos mitteris, ipsi audient te;

7. Domus autem Israel noluit audire te, quia nolunt audire me; omnis quippe

¹ Apoc. 5, 1.
² Apoc. 10, 9-10.

domus Israel attrita fronte est et dura cordis.

8. Ecce dedi faciem tuam valatorem faciebibus eorum, et frontem tuam duxorem frontibus eorum;

9. Ut adamantem et ut silicem dedi faciem tuam; ne timeas eos, neque metuas a facie eorum, quia domus exasperans est.

10. Et dixit ad me: Fili hominis, vades sermones meos quos ego loquor ad te ad assume in corde tuo, et auribus tuis audi;

11. Et vade, ingredi ad transmigrationem, ad filios populi tui, et loquaris ad eos, et dices eis: Hec dicit Dominus Deus; si forte audiant et quiescant.

12. Et assumpsit me spiritus, et audiivi post me vocem commotionis magnae: Benedicta gloria Domini, de loca sui!

13. Et vocem alarum animalium percutientium alteram ad alteram, et rotarum sequentium animalia, et vocem commotionis magnae.

14. Spiritus quoque levavit me, et assumpsit me; et abii amarus, in indignatione spiritus mei; manus enim Domini erat mecum, confortans me.

15. Et veni ad transmigrationem, ad acervum novarum frugum, ad eos qui habitabant iuxta flumen Chobar; et sedi ibi ibi sedebant, et mansi ibi septem diebus morans in medio eorum.

16. Cum autem portransisset septem dies, factam est verbum Domini ad me, dicens:

17. Fili hominis, speculatore dabo te domui Israel; et audies de ore meo verbum, et annuntiabis eis ex me.

18. Si, dicens me ad implium: Morte morietur, non annuntiaveris ei, neque locutus fueris ut avertatur a via sua impia, et vivat, ipse impius in iniquitate sua morietur, sanguinem autem ejus de manu tua requiram.

19. Si autem tu annuntiaveris impiis, et ille non fuerit conversus ab impietate sua, et a via sua impia, ipse quidem in iniquitate sua morietur; in autem, animam tuam liberasti.

20. Sed et si conversus justus a justitia sua fuerit, et fecerit iniquitatem, ponam offendiculum coram eo; ipse morietur quia non annuntiasti ei, in peccato

³ Inf. 33, 7.

quo suo morietur, et non erunt in memoriae justitiae ejus quas fecit, sanguinem vero ejus de manu tua requiram.

21. Si autem tu annuntiaveris justo et non peccet justus, et ille non peccaverit, vivens vivet, quia annuntiasti ei, et in animam tuam liberasti.

22. Et facta est super me manus Domini, et dixit ad me: Surgens egredere in campum, et ibi loquar tecum.

23. Et surgens egressus sum in campum; et ecce ibi gloria Domini stabat, et in sinum meum fluxum fluvium Chobar; et cecidi in faciem meam.

24. Et ingressus est in me spiritus, et contulit me super pedes meos, et locutus est mihi, et dixit ad me: Ingredere, et ingredere in medio domus tuae.

25. Et in, fili hominis, ecce data sunt super te vincula, et ligabunt te in eis, et non egredieris de medio eorum.

26. Et linguam tuam adhaerere faciam palato tuo, et eris mutus, nec quasi vir arguas quia domus exasperans est.

27. Cum autem locutus fuero tibi, aperit os tuum, et dices ad eos: Haec dicit Dominus Deus: Qui audit, audiat; et qui quiescit, quiescat, quia domus exasperans est.

CAPUT IV.

Indit propheta figurat oblationem Jerusalem, et docuit super latus sinistram, octo diebus, super dextram vero xii, ac vixit cibum et fecit confectum sibi praeputium; quibus designat calamitatem filiorum Israel, oblationem et afflictionem habitantibus Jerusalem.

1. Tu, fili hominis, sume tibi laticulum, et pones eum coram te, et describis in eo civitatem Jerusalem.

2. Et ordinalis adversus eam oblationem, et adificabis munitiones, et compositabis aggerem et dabis contra eam castra, et pones arcetes in gyro.

3. Et tu, sume tibi sarriginem ferream, et pones eam in murum ferream, et inter civitatem; et oblationem faciem tuam ad eam, et erit in oblationem, et circumdabis eam: signum est domui Israel.

4. Et tu dormies super latus tuum dextrum, et pones iniquitates domus

¹ Osee 9, 4.

Israel super eo, numero dierum quibus dormies super illud, et assumes iniquitatem eorum.

5. Ego autem dedi tibi annos iniquitatis eorum, numero dierum, trecentos et nonaginta dies, et portabis iniquitatem domus Israel.

6. Et cum compleris hae, dormies super latus tuum dextrum secundo, et assumes iniquitatem domus Juda quinquaginta diebus; diem pro anno, diem, inquam, pro anno, dedi tibi.

7. Et ad oblationem Jerusalem convertos faciem tuam, et brachium tuum erit extentum; et prophetae adversus eam.

8. Ecce circumdedit te vinculis; et non te converteres a latere tuo in latus aliud, donec compleas dies oblationis tuae.

9. Et tu, sume tibi frumentum, et hordeum, et fabam, et lentem, et mi tum, et viciam; et mites ea in vas unum, et facies tibi panes numero dierum quibus dormies super latus tuum: trecentis et nonaginta diebus comedes illud.

10. Gibas autem tuus, quod venteris, erit in pondere viginti stateris in die; a tempore usque ad tempus comedes illud.

11. Et aquam in mensura bibes, sextam partem hin; a tempore usque ad tempus bibes illud.

12. Et quales subterfucium hordeum comedas illud; et sternes quod egreditur de homine operies illud in oculis eorum.

13. Et dixit Dominus: Sic comedent filii Israel panem suum pollutum inter gentes ad quos ejiciam eos.

14. Et dixi: A. a. a. Domine Deus, ecce anima mea non est polluta; et mortuum, et laceratum a bestiis, non comedi ab infantia mea usque nunc, et non est ingressa in os meum omnis caro inmundanda.

15. Et dixit ad me: Ece dedi tibi firmum boum pro stercoribus humanis, et facies panem tuum in eo.

16. Et dixit ad me: Fili hominis, ecce ego contarem baculum panis in Jerusalem; et comedent panem in pendere et sollicitudinem, et aquam in mensura et in angustia bibent.

17. Ut, deficientibus pane et aqua, corrumpat unusquisque ad fratrem suum, et contabescant in iniquitatibus suis.

¹ Inf. 5, 16 et 14, 13.

CAPUT V.

Per detonsos capitis et barbe prophete pilos jusse Domini, variisque consumptis, designantur Judaei, prope peccata sua fame et gladio consumantur; sicut patres filios, et filii patres comedent, reliqui vero in captivitatem ducenti, tibi sint opprobrium ad stator gentibus, quarum superarunt scelera.

1. Et tu, fili hominis, sume tibi gladium acutum, radentem pilos, et assumes eum et duces per caput tuum et per barbam tuam, et assumes tibi stateram ponderis et divides eos.

2. Tertiam partem igni combures in medio civitatis, juxta completionem dierum obsidionis; et assumes tertiam partem, et concides gladio in circuitu ejus; tertiam vero aliam disperges in ventum, et gladium nudabo post eos.

3. Et sumes inde parvum numerum, et ligabis eos in summitate pallii tui.

4. Et ex eis rursus tolles, et projicies eos in medio ignis, et combures eos igni, et ex eo egredietur ignis in omnem domum Israel.

5. Haec dicit Dominus Deus: Ista est Jerusalem, in medio gentium posui eam, et in circuitu ejus terras.

6. Et contempnit judicium me, ut plus esset impla quam gentes, et praecipua mens ultra quam terrae quae in circuitu ejus sunt: judicium enim meum projecerunt, et in praecipuis meis non ambulaverunt.

7. Ideo haec dicit Dominus Deus: Quia superastis gentes quae in circuitu vestro sunt, et in praecipuis meis non ambulastis, et judicium meum non fecistis, et juxta judicium gentium quae in circuitu vestro sunt non estis operati.

8. Ideo haec dicit Dominus Deus: Ecce ego ad te, et ipso ego faciam in medio tui judicium in oculis gentium;

9. Et faciam in te quod non feci, et quibus similia ultra non faciam, propter omnes abominaciones tuas;

10. Ideo patres comedent filios in medio tui, et filii comedent patres suos; et faciam in te judicium, et veniabam universas reliquias tuas in omnem ventum.

11. Ideo vivo ego, dicit Dominus Deus, nisi, pro eo quod sanctum meum violasti in omnibus offensivibus tuis, et in cunctis abominacionibus tuis, ego

quoque confingam, et non parces tuis locis, et non misereror.

12. Tertius pars tui peste morietur, et fame consumetur in medio tui; et tertius pars tui in gladio cadet in circuitu tuo; tertiam vero partem tuam in omnem ventum dispergam, et gladium evaginabo post eos.

13. Et complebo furorem meum, et requiescere faciam indignationem meam in eis, et consolabor; et scient quia ego Dominus, locutus sum in zelo meo, cum implevero indignationem meam in eis;

14. Et dabo te in desertum, et in opprobrium gentibus quae in circuitu tuo sunt, in conspectu oculis praetereuntis;

15. Et eris opprobrium et blasphemia, exemplum et stator in gentibus quae in circuitu tuo sunt, cum fecero in te judicium in furore, et in indignatione, et in increpacionibus ira;

16. Ego, Dominus, locutus sum, quando misero sagittas famis pessimas in eos, quae erunt mortifera, et quas mittam et disperdam vos; et famem congregabo super vos, et contemnam in vobis basulam panis;

17. Et immittam in vos famem et bestias pessimas, usque ad interitum; et pestilentia et sanguis transibunt per te, et gladium inducam super te. Ego, Dominus, locutus sum.

CAPUT VI.

Propter multiplicem idololatriam filiorum Israel, praevenerunt eorum urbes et agris dissipanda, et qui postem, gladius et famem evaserint, dispergendi inter gentes, ubi malis pressi, convertentur ad Dominum.

1. Et factus est sermo Domini ad me, dicens:

2. Fili hominis, pone faciem tuam ad montes Israel, et prophetaabis ad eos.

3. Et dices: Montes Israel, audite verbum Domini Dei: haec dicit Dominus Deus montibus et collibus, rupibus et vallibus: Ecce ego inducam super vos gladium, et disperdam excelsa vestra.

4. Et demoliar aras vestras, et confringentur simulacra vestra, et delictam interfectoris vestros ante idola vestra;

5. Et dabo cadavera filiorum Israel ante faciem simulacrorum vestrorum, et dispergam ossa vestra circum aras vestras;

¹ Inf. 88. l.

6. In omnibus habitacionibus vestris urbes deserta erunt, et excelsa demoliantur et dissipabuntur; et interibunt aere vestre, et confringentur; et cessabit idola vestra, et conterentur delicta vestra, et delebuntur opera vestra;

7. Et cessat interfector in medio vestri, et solutus quia ego sum Dominus.

8. Et reliquam in vobis eos qui fugerint gladium in gentibus, cum dispervero vos in terris;

9. Et recordantur mei liberati vestri gentibus ad quas captivi ducti sunt, quia contrivi cor eorum fornicans et reclusi sumus et oculus eorum fornicans post idola sua; et displicebunt sibi, et supereminisque fecerunt in universis abominacionibus suis;

10. Et scient quia ego, Dominus, non frustra locutus sum, ut facerem eis malum hoc.

11. Haec dicit Dominus Deus: Percute manum tuam et allide pedem tuum, et dic: Haec ad omnes abominaciones malorum domus Israel, quia gladio, fame et peste ruituri sunt!

12. Qui longo est, peste morietur; qui manum prope, gladio corruet; et qui relictus fuerit et obsessus, fame morietur; et complebo indignationem meam in eis.

13. Et scietis quia ego Dominus, cum fuerint interfecit vestri in medio idololatriam vestrorum, in circuitu ararum vestrarum, in omni colle excelsi, et in cunctis summitatibus montium, et subitus unum lignum nemorosum, et subitus universam quercum frondosam, locum ubi manderant thura redevolentia universis illis suis.

14. Et extendam manum meam super eos, et faciam terram desolatam, et desertam a deserto Deblathin, in omnibus habitacionibus eorum; et scient quia ego Dominus.

CAPUT VII.

Denuntiavit propheta totam terram Josae extremam et inhabitabilem vastationem proximae maiore propter ipsorum scelera.

1. Et factus est sermo Domini ad me, dicens:

2. Et tu, fili hominis, haec dicit Dominus, Deus terrae Israel: Finis venit, venit illis super quatuor plagas terrae.

¹ Inf. 12. & Jer. 48, 37.

3. Nunc facis super te, et immittam furorem meum in te; et iudicabo iuxta vias tuas, et ponam contra te omnes abominaciones tuas.

4. Et non parces oculis meis super te, et non misereror; sed vias tuas ponam super te, et abominaciones tuae in medio tui erunt, et scietis quia ego Dominus.

5. Haec dicit Dominus Deus: Afflicto tua, afflictio ecce venit.

6. Finis venit, venit finis; evigilavit adversum te, ecce venit.

7. Venit contritio super te, qui habitas in terra; venit finis, prope est dies occisionis, et non gloriae montium.

8. Nunc de prope gloriam effundam iram meam super te, et complebo furorem meum in te; et iudicabo te iuxta vias tuas, et imponam tibi omnia scelera tua;

9. Et non parces oculis meis, nec misereror; sed vias tuas imponam tibi, et abominaciones tuae in medio tui erunt, et scietis quia ego sum Dominus percutionis.

10. Ecce dies, ecce venit; egressa est contritio, floruit virga, germinavit superbia;

11. Iniquitas surrexit in virga impletatis; non ex eis, et non ex populo, neque ex sonita eorum, et non erit requies in eis.

12. Venit tempus, appropinquavit dies; quiemitt, non letetur; et qui vendit, non loquet, quia ira super omnem populum ejus.

13. Quia qui vendit, ad id quod vendidit non revertetur; et adhuc in viventibus vita eorum; visio enim ad omnem multitudinem ejus non rediit, et vir in quietatione vite suae non confortabitur.

14. Canite tuba, preparantur omnes; et non est qui vadat ad prelium, ira enim mea super universam populum ejus.

15. Gladius foris, et postis et fames intrinsecus; qui in agro est, gladio morietur; et qui in civitate, pestilentia et fame devorabuntur.

16. Et salvabuntur qui fuerint ex eis; et erunt in montibus quasi columbae convalium omnes trepidi, unusquisque in iniquitate sua.

17. Omnes manus dissolventur, et omnia gena fluent aquis.

18. Et accipient se ciliis, et operiet eos fornicatio; et in omni facie tuo-

fusio, et in universis capitibus eorum calvitium.

19. Argentum eorum foras proieciunt, et aurum eorum in sterquilinum erit; argentum eorum, et aurum eorum, non valde liberare eos in die furoris Domini; animam suam non saturabunt, et ventres eorum non implebuntur, quia scandalum iniquitatis eorum factum est.

20. Et ornamentum monilium eorum in superbiis posuerunt, et imagines abominacionum suarum et simulacrorum fecerunt ex eo; propter hoc dedit eis illud in inundationem.

21. Et dabo illud in manus alienorum eorum, et diripiendum, et impis terre in preedam, et contaminabunt illud.

22. Et avertam faciem meam ab eis, et violabunt arcum meum, et introibunt in illud emissarii, et contaminabunt illud.

23. Fac conclusionem, quoniam terra plena est iudicio sanguinum, et civitas plena iniquitate.

24. Et adducam pessimos de gentibus, et possidebunt domos eorum; et quiescere faciam superbiis potentium, et possidebunt sanctaria eorum.

25. Angustia superveniente, requirunt pacem, et non erit.

26. Conturbatio super conturbationem veniet, et auditus super auditum; et quiescent visio de propheta, et lex peribit a sacerdote, et consilium a senioribus.

27. Rex lugebit, et princeps induetur morore, et manus populi terre conturbabuntur; secundum viam eorum faciam eis, et secundum iudicia eorum iudicabo eos, et scient quia ego Dominus.

CAPUT VIII.

Ezechiel post visum Dei similitudinem, spiritu raptus in Ierusalem, vidit pessimas Iudeorum idololatrias sub variis figuris; quare dicit Dominus se eis non parieturam, nec cruciatus exaudiri.

1. Et factum est in anno sexto, in sexto mense, in quinta mense, ego sedebam in domo mea, et senes Juda sedebant terram meam, et cecidit ibi super me manus Domini Dei.

2. Et vidi: et ecce similitudo quasi aspectus ignis: non aspectus lumborum eius, et dorsum, ignis; et a lumbis

ejus, et aurum, quasi aspectus spondoris, ut visio electri.

3. Et emissa similitudo manus apprehendit me in cincinnis capitis mei, et elevavit me spiritus inter terram et celum, et adduxit me in Ierusalem, in visione Dei, iuxta ostium orientis, quod respiciebat ad aquilonem, ubi erat statuum idolum zeli ad provocandum nationem.

4. Et ecce ibi gloria Dei Israel, secundum visionem quam videram in campis.

5. Et dixit ad me: Fili hominis, vide oculos tuos ad viam aquilonis, et ego levavi teos ad viam aquilonis, et ecce ostium ad aquilone portae altaris idolum zeli in ipso introitu.

6. Et dixit ad me: Filii hominis, patentes, vides in quid isti faciunt, abominaciones magnas quas domus Israel facit hic, ut procul recedam a sanctuario meo, et adhuc conversus videbis abominaciones majores.

7. Et introduxit me ad ostium atri, et vidi, et ecce foramen unum in pariete.

8. Et dixit ad me: Filii hominis, sede parietem. Et cum fuissem parietem, apparuit ostium unum.

9. Et dixit ad me: Ingredere, et vide abominaciones pessimas quas istifaciunt hic.

10. Et ingressus vidi, et ecce omnia similitudo reptilium et animalium, abominatio, et universa idola domus Israel depicta erant in pariete in circuitu per totum.

11. Et septuaginta viri de senioribus domus Israel, et Jeronias, filius Saphan, stabat in medio eorum stantem ante picturas; et unusquisque habebat thuribulum in manu sua, et vapor nebulae de thure consurgebat.

12. Et dixit ad me: Certo vides, fili hominis, que seniores domus Israel faciunt in thobris, unusquisque in abscondito cubiculi sui; dicunt enim: Non videt Dominus nos, dereliquit Dominus terram!

13. Et dixit ad me: Adhuc conversus videbis abominaciones majores, quas isti faciunt.

14. Et introduxit me per ostium portae domus Domini quod respiciebat ad aquilonem, et ecce ibi mulieres sedebant plangentem Adonidem.

15. Et dixit ad me: Certo videris, fili hominis, adhuc conversus videbis abominaciones majores his.

16. Et introduxit me in atrium domus Domini interius, et ecce in ostio templi Domini, inter vestibulum et altare, quasi videri quinque viri dorsa habentes contra templum Domini, et facies ad orientem, et adorabant ad eorum solis.

17. Et dixit ad me: Certo videris, fili hominis! nunquid leve est hoc domui Juda, et faceret abominaciones istas, quas fecerunt hic, quia replentes terram iniquitate, conversi sunt ad irritandum me? Et ecce applicant ramum ad naves meas.

18. Ergo et ego faciam in furore: non parcat oculus meus, nec miserebor; et cum clamaverint ad aures meas voce magna, non exaudiam eos.

CAPUT IX.

Appretos sex viri jubentur omnes in Ierusalem tractare, qui a viro lineis vestito non sunt signo thau notati; quo facto Dominus ecclesiam prophetam respondet id futurum signisibus specum cruciabit.

1. Et clamavi in auribus meis voce magna, dicens: Appropinquaverunt visitaciones urbis, et unusquisque vas imperfectissimum habet in manu sua.

2. Et ecce sex viri vestiebant de via portae superioris, quae respicit ad aquilonem, et unusquisque vas interitus in manu ejus; vir quoque unus in medio terram vestitus erat lineis, et atramentarium scriptoris ad renes ejus; et ingressi sunt, et steterunt iuxta altare eorum.

3. Et gloria Domini Israel assumpta est de cherub, quae erat super eum, ad limen domus; et vocavit virum qui intravit eum lineis, et atramentarium scriptoris habebat in lumbis suis.

4. Et dixit Dominus ad eum: Transi per medium civitatem, in medio Ierusalem, et signa thau super frontes virorum gentium et dolentium super crucis abominacionibus quae fiunt in medio ejus.

5. Et illis dixit, audientem me: Transite per civitatem sequentes eum, et percute; non parcat oculus vester, neque misereamini;

6. Senem, adolescentulum et virginem, parvulum et mulierem, interfecto usque ad interfectionem; omnem autem super quem videritis thau, non occidatis, et a sanctuario meo incipite. Ceperunt ergo a viris senioribus, qui erant ante faciem domus.

7. Et dixit ad eos: Contaminato domum et implete atria interfectis; egredimini! Et egressi sunt, et percutebant eos qui erant in civitate.

8. Et cado capite, remansi ego, ruique super faciem meam, et clamans aio: Heu! heu! heu! Domine Deus, quoniam disperdes omnes reliquias Israel, effundens furorem tuum super Jerusalem?

9. Et dixit ad me: Iniquitas domus Israel et Juda magna est nimis valde, et repleta est terra sanguinibus, et civitas repleta est avertione, dixerunt enim: Dereliquit Dominus terram, et Dominus non videt.

10. Igitur et meus non parcat oculum, neque miserebor; viam eorum super caput eorum reddam.

11. Et ecce vir qui erat indutus lineis, qui habebat atramentarium in dorso suo, respondit verbum, dicens: Feci sicut praecipisti mihi.

CAPUT X.

Jubetur vir lineis vestitus accipere prunas ignis de medio rotarum, quae sunt sub cherubim, et super civitatem effundere; describitur visio Dei, cherubim et quatuor rotarum.

1. Et vidi: et ecce, in firmamento quod erat super caput cherubim, quasi lapis sapphirus, quasi species similitudinis solis, apparuit super eas.

2. Et dixit ad virum qui indutus erat lineis, et ait: Ingredere in medio rotarum, quae sunt sub cherubim, et imple manum tuam prunis ignis quae sunt inter cherubim, et effunde super civitatem. Ingressusque est in conspectu meo.

3. Cherubim autem stabant a dextris domus, cum ingrederetur vir, et nubes implevit atrium interius.

4. Et elevata est gloria Domini de super cherub ad limen domus, et repleta est domus nube, et atrium repletum est splendore gloriae Domini.

5. Et sonitas alarum cherubim audiebatur usque ad atrium exterius, quasi vox Dei omnipotentis loquentis.

¹ Prov. 11, 4. Sob. 1, 18. Eccl. 5, 10.

² Dan. 14, 35.

³ Esai. 12, 7. Apoc. 7, 8.

6. Cumque precepisset viro qui inductus erat lineis, dicens : Sume ignem de medio rotarum que sunt inter cherubim, ingressus ille stetit iuxta rotam.

7. Et extendit cherubim manum de medio cherubim, ad ignem qui erat inter cherubim : et sumpsit, et dedit in manus ejus qui inductus erat lineis, qui accipiens egressus est.

8. Et apparuit in cherubim similitudo manus hominis sicut pennas eorum.

9. Et vidi : et ecce quatuor rote juxta cherubim : rota una juxta cherub unum, et rota alia juxta cherub unum : species autem rotarum erat quasi visio lapidis chrysolithi :

10. Et aspectus eorum similitudo una quatuor, quasi sit rota in medio rote.

11. Cunque ambularent, in quatuor partes gradebantur, et non revertentur ambulantes : sed ad locum ad quem ire declinabat, qua prima erat, sequentur et cetera, non convertentur.

12. Et omne corpus eorum, et colla, et manus, et pedes, et circuli, plena erant oculis in circuitu quatuor rotarum.

13. Et rotas istas vocavit volabiles, audiente me.

14. Quatuor autem facies habebat unum : facies una, facies cherub : et facies secunda, facies hominis : et in tertio facies leonis, et in quarto facies aquile.

15. Et elevata sunt cherubim : ipsum est animal quod videram juxta fluvium Chobar.

16. Cunque ambularent cherubim, ibant pariter et rote juxta ea : et cum elevarent cherubim alas suas, ut exaltarentur de terra, non residebant rote, sed et ipse juxta erant.

17. Stantibus illis, stabant, et cum elevatis elevabantur, spiritus enim vite erat in eis.

18. Et egressa est gloria Domini a limine templi, et stetit super cherubim.

19. Et elevanta cherubim alas suas, exaltata sunt a terra coram me : et illis egredientibus, rote quoque subsecuentes sunt : et stetit in introitu porte domus Domini orientalis, et gloria Dei Israel erat super ea.

20. Ipsum est animal quod vidi subter Deum Israel : juxta fluvium Chobar, et intellexi quia cherubim essent.

21. Quatuor vultus ani, et quatuor alas uni : et similitudo manus hominis sub alis eorum.

22. Et similitudo vultuum eorum, sed vultus quos videram juxta fluvium Chobar, et introitus eorum, et impetus singulorum ante faciem suam ingredi.

CAPUT XI.

Adversus Jeroniam et Pheliam qui dicebant, pessimum tractantes consilium : Nonne dudum adfuitis sunt domus? hanc est lebes, non autem carnes; vaticinatur illos et quod quod nolant respicere puniendo; et propheta Ezechiel mortuus est Phelias; reliquus autem Israel dicit se restitutum in terram israhel, et daturum eis cor carneum, et colant ac timeant Dominum.

1. Et elevavit me spiritus, et introduxit me ad portam domus Domini orientalem, que respicit ad solis ortum : et ecce in introitu porte viginti quinque viri : et vidi in medio eorum Jeroniam, filium Azur, et Pheliam, filium Basaie, principes populi.

2. Dixitque ad me : Fili hominis, hi sunt viri qui cogitant iniquitatem, et tractant consilium pessimum in uite ista.

3. Dices : Nonne dudum adfuitis sunt domus? hanc est lebes, non autem carnes.

4. Idcirco vaticinare de eis, vaticinare, fili hominis.

5. Et irruit in me spiritus Domini, et dixit ad me : Loquere. Hec dicit Dominus : Sic locuti estis, domus Israel, et cogitationes cordis vestri ego novi.

6. Plurimos occidistis in urbe hac, et implesistis vias ejus interfectis.

7. Propterea hec dicit Dominus Deus : Interfecti vestri, quos possidistis in medio ejus, hi sunt carnes, et hanc est lebes; et educam vos de medio ejus.

8. Gladium metabis, et gladium inducam super vos, ait Dominus Deus.

9. Et eieciam vos de medio ejus, daboque vos in manu hostium, et faciam in vobis judicia.

10. Gladio cadetis : in finibus huius iudicabo vos, et scietis quia ego Dominus Deus.

11. Hec non erit vobis in lebetum, et vos non eritis in medio ejus in carnes : in finibus Israel iudicabo vos.

12. Et scietis quia ego Dominus, quia in preceptis meis non ambulastis, et

iudicia mea non fecistis, sed juxta iudicia gentium que in circuitu vestro sunt estis operati.

13. Et factum est cum prophetarem, Fielis, filius Basaie, mortuus est; et cecidi in faciem meam clamans voce magna, et dixi : Heu! heu! heu! Domine Deus! consummationem tu facis singularum Israel?

14. Et factum est verbum Domini ad me, dicens :

15. Fili hominis, fratres tui, fratres tui, tui propinqui tui, et omnis domus Israel, universi quibus dixerat habitare Jerusalem : Longe recedite a Domino, nobis data est terra in possessionem :

16. Propterea hec dicit Dominus Deus : Quia longe feci eos in gentibus, et quia dispersi eos in terris, ero eis in sanctificationem modicam in terris ad quas venerunt :

17. Propterea loquere : Hec dicit Dominus Deus : Congregabo vos de populis, et adunabo de terris in quibus dispersi estis, daboque vobis humum Israel.

18. Et ingredientur illuc, et auferent omnes offensiones, et contactus abominabiles ius de illa.

19. Et dabo eis cor unum, et spiritum novum tribuam in visceribus eorum; et auferam cor lapideum de carne eorum, et dabo eis cor carneum.

20. Ut in preceptis meis ambulent, et iudicia mea custodiant, faciantque ea : et sint mihi in populum, et ego sim eis in Deum.

21. Quorum cor post offendicula et abominabiles suas ambulat, horum viam in capite suo ponam : dicit Dominus Deus.

22. Et elevaverunt cherubim alas suas, et traxerunt eis, et gloria Dei Israel erat super ea :

23. Et ascendit gloria Domini de medio civitatis, stetitque super montem qui est ad orientem urbis.

24. Et spiritus levavit me, adduxitque in Cheliam ad transmigracionem, in visione, in spiritu Dei : et sublata est a me visio quam videram.

25. Et locutus sum ad transmigracionem omnia verba Domini que ostendit mihi.

CAPUT XII.

Ezechiel visus facta portentis futuram Jerusalem et regis ipsius calamitatem, reliquos gladio, peste et fame in Jerusalem consumptis; ostendit etiam visionem prophetarum non cessam loquarum, nec in longum differendam.

1. Et factus est sermo Domini ad me, dicens :

2. Fili hominis, in medio domus exasperatis tu habitas, qui oculos habent ad videndum, et non vident; et aures ad audiendum, et non audiunt, quia domus exasperans est.

3. Tu ergo, fili hominis, fac tibi vasa transmigracionis per diem in conspectu eorum; tu autem egredieris vespere eorum, sicut egredietur migrans.

4. Ante oculos eorum perfores tibi parietem, et egredieris per eam :

5. In conspectu eorum in humeris portaberis, in caligine offereris : faciem tuam velabis, et non videbis terram, quia portentum dedit de domi Israel.

6. Feci ergo sicut preceperat mihi Dominus : vasa mea protuli quasi vasa transmigracionis per diem; et vespere perfodi mihi parietem manu, et in caligine egressus sum, in humeris portatus in conspectu eorum.

7. Et factus est sermo Domini mane ad me, dicens :

8. Fili hominis, numquid non dixeram ad te domus Israel, domus exasperans : Quid tu facis?

9. Die ad eos : Hec dicit Dominus Deus : Super duceam onus istud, qui est in Jerusalem, et super omnem domum Israel, que est in medio eorum.

10. Die : Ego portatum vestrum; quomodo fecit, sic fiet illis : in transmigracionem et in captivitatem ibunt.

11. Et dixi qui est in medio eorum, in humeris portaberis, in caligine egredietur; parietem perfodiet, et educant eum; facies ejus operietur, ut non videat oculis terram :

12. Et extendam rete meam super eum, et captivum in sagena mea; et ad-

¹ Jer. 31, 33, inf. 30, 25.

² Inf. 17, 30.

ducam enim in Babylonem, in terram Chaldaeorum; et ipsam non videbit, librique morietur.

44. Et omnes qui circa eum sunt, praesidium ejus, et agmina ejus, dispergam in omnem ventum, et gladium evaginabo post eos.

45. Et scient quia ego Dominus, quando dispersero illos in gentibus, et disseminavero eos in terris.

46. Et relinquam et eis viros paucos a gladio, et fame, et pestilentia, ut auerent omnia scelera eorum in gentibus ad quas ingredientur, et scient quia ego Dominus.

47. Et factus est sermo Domini ad me, dicens:

18. Fili hominis, panem tuum in conturbatione comede, sed et aquam tuam in festinatione et dolore bibes;

19. Et dices ad populum terrae: Haec dicit Dominus Deus ad eos qui habitant in Jerusalem, in terra Israel: Panem suum in sollicitudine comedent, et aquam suam in desolatione bibent; ut desoleat terra a multitudine sua, propter iniquitatem omnium qui habitant in ea.

20. Et civitates quae nunc habitantur, desolatae erunt, torraeque deserta, et scietis quia ego Dominus.

21. Et factus est sermo Domini ad me, dicens:

22. Fili hominis, quod est proverbium istud visum in terra Israel dicens: In longum differuntur dies, et peribit omnis visio?

23. Ideo die ad eos: Haec dicit Dominus Deus: Quiescere faciam proverbium istud, neque vulgo dicitur ultra in Israel; et loquere ad eos quod appropinquantur dies et sermo omnis visionis.

24. Non enim erit ultra omnis visio cassa, neque divinitio ambigua in medio filiorum Israel;

25. Quia ego Dominus loquar; et quocumque locutus fuero verbum, fiet, et non prolongabitur amplius; sed in diebus vestris, domus quassaveras, loquar verbum, et faciam illud, dicit Dominus Deus.

26. Et factus est sermo Domini ad me, dicens:

27. Fili hominis, ecce domus Israel dicens: Visio quam hic videt, in

dies multos, et in tempora longa ista propheta.

28. Propterea die ad eos: Haec dicit Dominus Deus: Non prolongabit ultra omnis sermo meus: verbum quod locutus fuero, complebitur, dicit Dominus Deus.

CAPUT XIII.

Minister Dominus pseudoprophetae ex eo cerebro divanibus, populibusque seductibus, falsam promissionem faciem, et pistum lato absque palis linendo; similiter et filibus Israel de corde suo prophantibus, et pavillos sub omni cubito consentibus.

1. Et factus est sermo Domini ad me, dicens:

2. Fili hominis, vaticinare ad prophetas Israel, qui prophetant, et dices prophetantibus de corde suo: Audite verbum Domini;

3. Haec dicit Dominus Deus: In prophetis insipientibus, qui sequuntur spiritum suum, et nihil vident!

4. Quasi vulpes in desertis prophetae tui, Israel erunt.

5. Non ascendistis ex adverso, neque opposuistis murum pro domo Israel, et staretis in prelio in die Domini.

6. Videt vana, et divinant mendacium, dicentes: Alit Dominus, cum Dominus non habuerit eos; et perseveraverunt confirmare sermonea.

7. Numquid non visionem cassam vidistis, et divinationem mendacem locuti estis? et dicitis: Alit Dominus, cum ego non sim locutus!

8. Propterea haec dicit Dominus Deus: Quia locuti estis vana, et vultistis mendacium, ideo ecce ego ad vos, dicit Dominus Deus.

9. Et erit manus mea super prophetas qui vident vana, et divinant mendacium: in consilio populi mei non erunt, et in scriptura domus Israel non scribentur, nec in terram Israel ingredientur; et scietis quia ego Dominus Deus;

10. Eo quod deceperit populum meum, dicentes: Pax, et non est pax; et ipse scilicet abierit, illi autem linchant eum lato absque palis.

11. Die ad eos qui linchant absque temperatura, quod casurus sit; erit enim imber inundans, et dabo lapides praegrandes desuper irruentes, et ventum procello dissipantem.

12. Siquidem ecce cecidit paries, num-

quid non dicitur vobis: Ubi est litura quam linistis?

13. Propterea haec dicit Dominus Deus: Et erumpere faciam spiritum sempiternum in indignatione mea, et imber inundans in furore meo erit, et letidos grandis in ira in consumptionem.

14. Et destrum parietem quem linistis absque temperamento, et adaequabo eum terrae, et revelabitur fundamentum ejus; et cadet, et consumetur in medio ejus, et scietis quia ego sum Dominus.

15. Et completo indignationem meam in pariete, et in his qui linunt eum absque temperamento; dicamque vobis: Non est paries, et non sunt qui linunt eum;

16. Prophetae Israel, qui prophetant ad Jerusalem, et vident et visionem pacis, et non est pax! ait Dominus Deus.

17. Et tu, fili hominis, pone faciem tuam contra filios populi tui, quae prophetae de corde suo, et vaticinare super eas.

18. Et die: Haec dicit Dominus Deus: Ve quae consuunt pulvillus sub omni cubito manus, et faciunt cervicalia sub capite universae aetatis ad capiendas animas; et cum caperent animas populi mei, vivificabant animas eorum!

19. Et violabam me ad populum meum propter pugillam hordei, et fragmen panis, ut interficerent animas quas non moriuntur, et vivificarent animas quae non vivunt, mentientes populo meo credenti mendacis.

20. Propter hoc haec dicit Dominus Deus: Ecce ego ad pulvillus vestros, quibus vos capitis animas volantes; et dirumpam eos de brachiis vestris, et diminam animas quas vos capitis, animas ad volandum.

21. Et dirumpam cervicalia vestra, et libero populum meum de manu vestra, neque erunt ultra in manibus vestris ad praedandum; et scietis quia ego Dominus.

22. Pro eo quod morere fecistis cor justum mendaciter; quoniam ego non contristatus; et confortastis manus impij, ut non revertetur a via sua mala, et viveret;

23. Propterea vana non videbitis, et erunt populum meum de manu vestra; et scietis quia ego Dominus.

1 Ser. 13, 2.

CAPUT XIV.

Comminatur Dominus idololatris qui veniunt ad prophetas, ut per eos consulant. Dominum, dicens se illos pavilum et prophetas decepturum, ut respondeant iuxta eorum iniquitatem; Non autem, Daniele et Job sua iustitia liberabuntur se tantum et non impios de fame, malis bestis, gladio et peste, quia in populum peccatorem immitit Dominus; addit etiam consolatio reiquarum Israel.

1. Et venerunt ad me viri seniorum Israel, et sederunt coram me.

2. Et factus est sermo Domini ad me, dicens:

3. Fili hominis, viri isti posuerunt immunditias suas in cordibus suis; et scandalum iniquitatis suae statuerunt contra faciem suam: numquid interrogatus respondebo eis?

4. Propter hoc loquere eis, et dices ad eos: Haec dicit Dominus Deus: Homo, homo de domo Israel, qui posuerit immunditias suas in corde suo, et scandalum iniquitatis suae statuerit contra faciem suam, et venerit ad prophetam interrogans per eum me, ego Dominus respondebo ei in multitudine immunditiarum suarum;

5. Ut capiatur domus Israel in corde suo; quia recesserunt a me in cunctis idolis suis.

6. Propterea die ad domum Israel: Haec dicit Dominus Deus: Convertimini, et recedite ab idolis vestris, et ab universa contuminationibus vestris avertite facies vestras;

7. Quia homo, homo de domo Israel, et de proselytis quocumque advena fuerit in Israel, si alienatus fuerit a me, et posuerit idola sua in corde suo, et scandalum iniquitatis suae statuerit contra faciem suam, et venerit ad prophetam ut interroget per eum me; ego Dominus respondebo et per me;

8. Et ponam faciem meam super hominem illum, et faciam eum in exemplum et in proverbium, et disperdam eum de medio populi mei; et scietis quia ego Dominus.

9. Et propheta cum erraverit, et locutus fuerit verbum, ego Dominus decepti prophetam illum; et extendam manum meam super illum, et dolebo eum de medio populi mei Israel.

10. Et portabunt iniquitatem suam; iuxta iniquitatem interrogantis, sic iniquitas prophetae erit,

11. Ut non erret ultra domus Israel a me, neque pollutari in universis præcationibus suis; sed sint mihi in populum, et ego sim eis in Deum, ait Dominus exercituum.

12. Et factus est sermo Domini ad me, dicens :

13. Fili hominis, terra cum peccaverit mihi, ut prævaricetur prævaricans, extendam manum meam super eam, et commoram virgam panis ejus, et immittam in eam famem, et interficiam de ea hominem et jumentum.

14. Et si fuerint tres viri isti in medio ejus, Noe, Daniel, et Job, ipsi justitia sua liberabunt animas suas, ait Dominus exercituum.

15. Quod si et bestias pessimas induxero super terram ut viderem eas, et fuerit in via, eo quod non sit pertransiens propter bestias :

16. Tres viri isti si fuerint in ea, vivo ego, dicit Dominus Deus, quia nec filios nec filias liberabunt, sed ipsi soli liberabuntur, terra autem desolabitur.

17. Vel si gladium induxero super terram illam, et dixerò gladio : Transi per terram ; et interfecero de ea hominem et jumentum ;

18. Et tres viri isti fuerint in medio ejus, vivo ego, dicit Dominus Deus, non liberabunt filios neque filias, sed ipsi soli liberabuntur.

19. Si autem et pestilentiam immisero super terram illam, et effudero indignationem meam super eam in sanguine, ut auferam ex ea hominem et jumentum ;

20. Et Noe, et Daniel, et Job, fuerint in medio ejus, vivo ego, dicit Dominus Deus, quia filium et filiam non liberabunt, sed ipsi justitia sua liberabunt animas suas.

21. Quoniam hæc dicit Dominus Deus : Quod et si quatuor judicia mea pessima, gladium, et famem, et bestias malas, et pestilentiam, immisero in Jerusalem, ut interficiam de ea hominem et pecus.

22. Tamen relinquetur in ea salvatio eductentium filias et filias; ecce ipsi inducentur ad vos, et videlicet viam eorum et adinventiones eorum, et consilabimini super malo quod induxit in Jerusalem, in omnibus que importavi super eam.

23. Et consolabuntur vos, cum vide-

Sup. 4. 16 et 5. 15.

ritis viam eorum, et adinventiones eorum, et cognoscatis quod non frustra fecerim omnia que feci in ea, ait Dominus Deus.

CAPUT XV.

Sicut lignum de vite præcisum soli servit lignis, ita Judæos hoc inveterata peccata cum Jerusalem prædicat exurendo.

1. Et factus est sermo Domini ad me, dicens :

2. Fili hominis, quid fiet de ligno vitis, ex omnibus lignis memorum que sunt inter ligna silvarum ?

3. Numquid tollitur de ea lignum ut fiat opus, aut fabricabitur de ea pavillina ut dependat in eo quodcumque vas ?

4. Ecce ligni datum est in escam, utrumque pariem ignis consumpserunt, et medietas ipsi redacta est in facillam; numquid utile erit ad opus ?

5. Etiam cum esset integrum, non erat aptum ad opus; quanto magis cum illud ignis devoraverit et combusserit, nihil eis eo fiet operis !

6. Propterea hæc dicit Dominus Deus: Quomodo lignum vitis, inter ligna silvarum, quod dedit igni ad devorandum, sic tradam habitatores Jerusalem :

7. Et ponam faciem meam in eos: de igne egredientur, et ignis consumet eos; et scietis quia ego Dominus, cum posuero faciem meam in eos.

8. Et dederò terram iniviam et desolatam, eo quod prævaricatores extiterint, dicit Dominus Deus.

CAPUT XVI.

Jerusalem prius abjectissima, miram in modum a Deo exaltata, ostendit ingratitude, nam varia idololatria, in qua et Samaritan et Sodomam superavit; hæc quoque totasque Dominus in vastationem et in ignominiam omnibus gentibus; servabit tamen partem reliquias suis.

1. Et factus est sermo Domini ad me, dicens :

2. Fili hominis, notas fac Jerusalem abominabiles suas :

3. Et dices : Hæc dicit Dominus Deus Jerusalem : Radix tua et generatio tua de terra Chanaan; pater tuus Amorrbæus, et mater tua Cethæa.

4. Et quando nata es, in die ortus tui, non est præcisus umbilicus tuus;

et ortus non es lota in salutem, nec saluta, nec involuta pannis.

5. Non peperisti super te oculos, ut fores tibi unum de his, miseris tui; sed projecta es super faciem terræ in abjectione animæ tuæ, in die qua nata es.

6. Transiens autem per te, vidi te circumdari in sanguine tuo; et dixi tibi, cum esses in sanguine tuo : Vires, dihi, inquam, tibi: In sanguine tuo vivo.

7. Multiplicatum quasi germen agri dedit te; et multiplicata es, et grandis effecta, et ingressa es; et pervenisti ad medium mulierum; ubera tua intumescerunt, et pilus tuus genueravit; et eras nuda, et confusio plena.

8. Et transivi per te, et vidi te; et ecce tempus tuum, tempus amantium; et expandi amictum meum super te, et operi ignominiam tuam; et juravi tibi, et ingressus sum pactam tecum, ait Dominus Deus, et facta es mihi.

9. Et lavi te aqua, et emundavi sanguinem tuum ex te, et unxi te oleo.

10. Et vestivi te discoloribus, et calcavi te fœtibus; et cixi te bysso, et indidi te subtilibus.

11. Et ornavi te ornamento, et dedi emillas in manibus tuis, et torquem circa collum tuum.

12. Et dedi in aurem super os tuam, et circulos auribus tuis, et coronam decori in capite tuo.

13. Et ornata es auro et argento, et vestita bysso et purpura et malicobis, similam, et mol, et oleum comedit; et decora facta es vehementer nimis, et proficisci in regnum.

14. Et egressum est nomen tuum in gentes propter speciem tuam, quia perlecta es in decore meo, quem posueram super te, dicit Dominus Deus.

15. Et habens fiduciam in palchritudine tua, fornicata es in nomine tuo; et exposuisti fornicationem tuam omni transenti, ut ejus heres.

16. Et sumens de vestimentis tuis, fecisti tibi excelsa hinc inde consuata, et fornicata es super eis sicut non est factum, neque futurum est.

17. Et tulisti rassa decora tua de auro meo atque argento meo, quo dedit tibi, et fecisti tibi imagines masculinarum, et fornicata es in eis.

18. Et sumpsisti vestimenta tua mulieraria, et operuisti filias, et etiam meam et thymiam meam posuisti contra eis.

19. Et panem meum quem dedit tibi, similam, et oleum, et mol, quibus circumtrivi te, posuisti in conspectu eorum in odorem suavitatis; et factam est, ait Dominus Deus.

20. Et tulisti filios tuos et filias tuas, quas generasti mihi, et immolasti eis ad devorandum. Numquid parva est fornicatio tua ?

21. Immolasti filios meos, et dedisti, illos consecrans, eis.

22. Et, post omnes abominabiles tuas et fornicationes, non es recordata dierum adolescentie tue, quando eras nuda, et confusio plena, concalcata in sanguine tuo.

23. Et accidit post omnem multam tuam (vix, ve tibi; ait Dominus Deus),

24. Et edificasti tibi lupanar, et fecisti tibi prostibulum in cunctis plateis.

25. Ad omne caput via adificasti signum prostitutionis tuæ, et abominabilem fecisti decorem tuum; et divisisti pedes tuos omni transenti, et multiplicasti fornicationes tuas;

26. Et fornicata es cum filiis Ægypti, vicinis tuis, magnarum carnum; et multiplicasti fornicationem tuam ad irritandam me.

27. Ecce ego extendam manum meam super te, et auferam justificationem tuam, et dabo te in animas odientium te filiarum Palæstinarum, que erubescunt in via tua sclerata.

28. Et fornicata es in filiis Assyriorum; eo quod necdum fueris expleta; et postquam fornicata es, nec sic es satiata;

29. Et multiplicasti fornicationem tuam in terra Chanaan cum Chaldeis, et nec sic cadita es.

30. In quo mundabo cor tuum, ait Dominus Deus, cum factas omnia hæc opera mulieris meretricis et procatæ ?

31. Quia fabricasti lupanar tuum in capite omnis viæ, et excelsum tuum fecisti in omni platea; nec facta es quasi meretrix fastidiosa augeas pretium;

32. Sed quasi mulier adultera, que super virum suum inducit alienos.

33. Omnibus meretricibus dantur mercedes, tu autem dedisti mercedes cunctis amatoribus tuis; et dona donas eis, ut intrent ad te undique ad fornicandum tecum.

34. Factumque est in te contra consuetudinem mulierum in fornicationibus tuis, et post te non erit fornicatio;

in eo enim quod dedisti mercedis, et mercedis non accepisti, factum est et te contrarium.

35. Propterea, meretrix audi verbum Domini.

36. Hæc dicit Dominus Deus : Quia effusum est sanguis tuus, et revelata est ignominia tua in fornicationibus tuis super amatores tuos, et super idola abominatonum tuarum, in sanguine filiorum tuorum quos dedisti eis.

37. Ecce ego congregabo omnes amatores tuos, quibus commista es, et omnes quos illastisti, cum universalis quo odas, et congregabo eos super te uniliter, et nudabo ignominiam tuam coram eis, et videbunt omnem turpitudinem tuam.

38. Et iudicabo te iudicis adulterarum, et effundentium sanguinem; et dabo te in sanguinem furoris et zeli.

39. Et dabo te in manus eorum, et destruent limpar tuum, et demolentur prostibulum tuum; et decaubunt te vestimentis tuis, et auferent vasa decoris tui, et derelinquent te nudam, plenasque ignominiam.

40. Et adhaerent super te multitudine, et lapidabunt te lapidibus, et trucidabunt te gladiis suis;

41. Et comburent domos tuas igni, et facient in te iudicia in oculis mulierum pharisaicarum; et desines fornicari, et mercedis ultra non dabis;

42. Et requiescet indignatio mea in te; et auferetur zelus meus a te, et quiescam, nec irascar amplius;

43. Eo quod non fueris recordata diem adolescentie tue, et provocasti me in omnibus his. Quæpropter et ego vias tuas in capite tuo dedi, ait Dominus Deus; et non feci juxta scelera tua in omnibus abominacionibus tuis.

44. Ecce omnis qui dicit vulgo proverbium, in te assumet illud, dicens : Sicut mater, ita et filia ejus.

45. Filia matris tue es tu, que profertur virum suum et filios suos; et soror sororum tuarum es tu, que profertur viros suos et filios suos; mater vestra Cuthæa, et pater vester Amorrhæus.

46. Et soror tua major, Samaria, ipsa et filie ejus, que habitant ad sinistram tuam; soror autem tua minor, que habitat a dextris tuis, Sodoma, et filie ejus.

47. Sed nec in vis earum ambulast, neque secundum scelera earum fecisti parvulum minus; pena sceleratorum fecisti illis in omnibus vis tuis, et domi.

48. Vivo ego, dicit Dominus Deus, quia non fecit Sodoma, soror tua, in te et filias ejus, sicut fecisti, tu et filia tua.

49. Ecce hæc fecit iniquitas Sodome, sororis tue : superbia, saturitas panis et abundantia, et otium spiritus, et filiarum ejus; et manam egego et pauperi non porrigebat;

50. Et elevatus sunt, et fecerunt abominaciones coram me; et abstuli eas sicut visisti.

51. Et Samaria dimidium peccatorum tuorum non peccavit; sed visisti eas sceleribus tuis, et justificasti sorores tuas in omnibus abominacionibus tuis quas operata es.

52. Ergo et tu porta confusionem tuam, que visisti sorores tuas peccatis tuis, sceleratus agens ab eis, justificans autem a te; ergo et tu confundere, et porta ignominiam tuam, que justificasti sorores tuas!

53. Et convertam restituens eas conversione Sodomorum cum filiabus suis, et conversione Samariæ et filiarum ejus, et convertam reversionem tuam in medio earum.

54. Ut portes ignominiam tuam, et confundaris in omnibus que fecisti consolans eas;

55. Et soror tua Sodoma et filie ejus revertentur ad antiquitatem suam, et Samaria et filie ejus revertentur ad antiquitatem suam, et tu et filie tue revertentur ad antiquitates vestram.

56. Non fuit autem Sodoma, soror tua, audita in ore tuo, in die superbie tue.

57. Antequam revelaretur malitia tua, sicut hoc tempore in opprobrium filiarum Syriæ, et cunctas in circuitu tuo filiarum Palestinarum que ambiunt te per gyrum.

58. Scelus tuum et ignominiam tuam tu portasti, ait Dominus Deus;

59. Quia hæc dicit Dominus Deus : Et faciam tibi sceleris despecti iuramentum, ut irritum facies pactum;

60. Et recordabor ego pacti mei tecum in diebus adolescentie tue, et suscitabo tibi pactum sempiternum.

1 Inf. 23, 10.

2 IV Reg. 25, 9.

3 Gen. 19, 24.

1. Et recordaberis viarum tuarum, et confunderis, cum receperis sorores tuas te majores cum minoribus tuis; et abo eas tibi in filias, sed non ex pacto domi.

2. Et suscitabo ego pactum meum tecum, et scies quia ego Dominus;

3. Et recorderis, et confundaris, et non sis tibi ultra aperire os præ confusionem tuam, cum placatus tibi fuero in quibus que fecisti, ait Dominus Deus.

CAPUT XVII.

1. Parabolam de duabus aquilis, et plantata et crescente vinea que non prosperabat, dederat quod rex Babylonis pro translatio Babylonem rege Joachin constituit regem Nabuchodonosor into, ad regem Egypti transire; quapropter a Domino traditur in manus Nabuchodonosor, et ductus Babylonem restat ibi Dominus autem, sabiani humilato, exaltat humilato.

1. Et factum est verbum Domini ad me, dicens :

2. Fili hominis, propone ænigma, et narra parabolam ad domum Israel;

3. Et dices : Hæc dicit Dominus Deus : Aquila grandis magnarum alarum, longo membrorum ducta, plena plumis et validitate, venit ad Libanum, et tulit medullam cedri.

4. Seminatam frondium ejus avalit, et transportavit eam in terram Chanaan; in urbe negotiatorum posuit illam.

5. Et tulit de semine terre, et posuit illud in terra pro semine, ut firmaret radicem super aquas multas; in superbie posuit illud.

6. Cumque germiasset, crevit in vineam latiore, humili statura, respicientibus ramis ejus ad eam, et radices ejus sub illa erant; facta est ergo vinea, et fructificavit in palmitis, et censist progenies.

7. Et facta est aquila altera grandis, magnis alis, multaque plumis; et ecce vinea ista quasi mittens radices suas ad eam, palmitis suos extendit ad illam, ut irrigaret eam de areolis germinis sui.

8. In terra bona super aquas multas plantata est, ut faciat frondes, et portet fructum, ut sit in vineam grandem.

9. Dic : Hæc dicit Dominus Deus : Ergone prosperabitur? nonne radices ejus evolebit, et fructus ejus distringet, et sicabit omnes palmitis germinis ejus, et arcescit, et non in brachio grandi, neque in populo multo, ut evelerit eam radicibus?

10. Ecce plantata est; ergone prosperabitur? nonne, cum tulerit cum ventus urens, siccabitur, et in arcis germinis sui arcescit?

11. Et factum est verbum Domini ad me, dicens :

12. Dic ad domum exasperatam : Nescitis quid ista significat? Die : Ecce venit rex Babylonis in Jerusalem; et assumet regem et principes ejus, et adducet eos ad semetipsum in Babylonia.

13. Et tollet de semine regni, ferietque eum eo fodas, et ab eo accipiet jurandum; sed et fortes terre tollet.

14. Ut sit regnum humile, et non elevetur, sed custodiat pactum ejus, et servet illud.

15. Qui recedens ab eo misit nuntios ad Egyptum, ut daret sibi equos et populum multum; numquid prosperabitur, vel consequetur salutem, qui fecit hæc? et qui dissolvit pactum, numquid effugiet?

16. Vivo ego, dicit Dominus Deus, quoniam in loco regis qui constituit cum regem, cuius fecit irritum iuramentum, et solvit pactum quod habebat cum eo, in medio Babylonis morietur.

17. Et non in exercitu grandi, neque in populo multo, faciet contra eum Pharaon prelium, in factu aggeris, et in extructione vallorum, ut interficiat animas multas;

18. Sproverat enim iuramentum, ut solveret, fodas, et ecce dedit manum effugiet.

19. Propterea hæc dicit Dominus Deus : Vivo ego quoniam iuramentum quod sprevit, et fœdus quod prevaricatus est, ponam in caput ejus.

20. Et expandam super eum rete meum, et comprehendemur in agnena mea; et adducam eum in Babylonem, et iudicabo eum ibi in pravariacione que desepit me.

21. Et omnes profusi ejus, cum universo agmine suo, gladio cadent; residui autem in omnium ventum disper-

1 Esp. 13, Inf. 23, 2.

gantur, et scietis quis ego, Dominus, locutus sum.

22. Hæc dicit Dominus Deus: Et sum ego de medulla eorum sublimis, et ponam: de vertice roborum ejus teneorum distingam, et plantabo super montem excolam et eminentem.

23. In monte sublimi Israel plantabo illud, et erumpet in germem, et faciet fructum, et erit in cedrum magnam: et habitabunt sub ea omnes volucres, et universum volatile sub umbra frondium ejus nidificabit.

24. Et scietis omnia ligna regionis quæ ego, Dominus, humiliavi lignum sublime, et exaltavi lignum humile: et siccavi lignum viride, et frondere feci lignum aridum. Ego, Dominus, locutus sum, et feci.

CAPUT XVIII.

Rejcta Judæorum parabola, dicit filium non portatorem iniquitatem patris, non contra, sed quemque suam ipsius portatorem: non si impius penitentiam agit, sed solutus: non si impius suam deserat justitiam, damnabitur: hortatur ergo Dominus ad penitentiam et cordis innovationem.

1. Et factus est sermo Domini ad me, dicens:

2. Quid est quod intravi vos parabolas vertitis in proverbium istud in terra Israel, dicens: 1 Patres comederunt uvam acerbam, et dentes filiorum obstupescunt?

3. Vivo ego, dicit Dominus Deus, si erit ultra vobis parabola hæc in proverbium in Israel:

4. Ecce omnes anime mee sunt: et anima patris, ita et anima filii mee est: anima quæ peccaverit, ipsa morietur.

5. Et vir si fuerit justus, et fecerit judicium et justitiam;

6. In montibus non comederit, et oculos suos non levaverit ad idola domus Israel: et uxorem proximi sui non rivalerit, et ad mulierem menstruatam non accesserit;

7. Et hominem non contristaverit, pignus debitori reddiderit, per vim nihil rapaverit, 2 panem suum esurienti dederit, et nudum operuerit vestimento;

8. Ad usum non contumderit, et amplius non acciperit: ab iniquitate

avertit manum suam, et judicium verum fecerit inter virum et virum;

9. In præceptis meis ambulaverit, et judicia mea custodierit, ut faciat veritatem: hic justus est, vita vivet, ait Dominus Deus.

10. Quod si generit filium latronem, effundentem sanguinem, et fecerit unum de istis,

11. Et hæc quidem omnia non facientem: sed in montibus comedentem, et uxorem proximi sui pollutentem;

12. Regnum et pauperem contristantem, rapientem rapinam, pignus non reddentem, et ad idola levantem oculos suos, abominationem facientem;

13. Ad usum dantem, et amplius accipientem, numquid vivet? Non virescunt unquam hæc detestanda fecerit, morte morietur, sanguis ejus in ipso erit.

14. Quod si generit filium qui, videns omnia peccata patris sui quis fecit, imuerit, et non fecerit simile eis;

15. Super montes non comederit, et oculos suos non levaverit ad idola domus Israel, et uxorem proximi sui non violaverit;

16. Et virum non contristaverit, pignus non retinuerit, et rapinam non rapaverit, panem suum esurienti dedit, et nudum operuerit vestimento;

17. A panis iniquitatis avertit manum suam, usum et superabundantiam non accepit, judicia mea fecerit, in præceptis meis ambulaverit: hic non morietur in iniquitate patris sui, sed vita vivet.

18. Pater ejus, quia calumniatus est, et fecit vim fratri, et malum operatus est in medio populi sui, ecce mortuus est in iniquitate sua.

19. Et dicitis: Quare non portavit filius iniquitatem patris? Videlicet quia filius judicium et justitiam operatus est, omnia præcepta mea custodivit, et fecit illa: vivet vita.

20. Anima quæ peccaverit, ipsa morietur: filius non portabit iniquitatem patris, et pater non portabit iniquitatem filii: justitia justi super eum erit, et impletas eum erit super eum.

21. Si autem impius egerit penitentiam ab omnibus peccatis suis, quæ operatus est, et custodierit omnia præcepta

mea, et fecerit judicium et justitiam, vita vivet, et non morietur;

22. Omnia iniquitatum ejus, quas operatus est, non recordabor: in justitia sua, quam operatus est, vivet.

23. Numquid voluntatis mee est omnes impii? dicit Dominus Deus: et quis ut convertatur a viis suis, et vivat?

24. Si autem avertit se justus a justitia sua, et fecerit iniquitatem secundam omnes abominationes quas operari solet impius, numquid vivet? Omnes iniquitates ejus, quas fecerat, non recordabor: in pravitate sua, quæ pravitas est, et in peccato suo quod peccavit, in ipsis morietur.

25. Et dixistis: Non est aqua via Domini! Audite ergo, domus Israel: Numquid via mea non est aqua? et non magis via vestre prava sunt?

26. Cum enim avertit se justus a justitia sua, et fecerit iniquitatem, morietur in eis, in iniquitate quam operatus est morietur;

27. Et cum avertit se impius ab impietate sua quam operatus est, et fecerit judicium et justitiam, ipse animam suam salvabit.

28. Considerans enim, et avertens se ab omnibus iniquitatibus suis quas operatus est, vita vivet, et non morietur.

29. Et dicit filii Israel: Non est aqua via Domini! Numquid via mea non sunt aquae, domus Israel? et non magis via vestre pravae?

30. Hicrino unumquemque juxta vias suas judicabo, domus Israel: ait Dominus Deus. Convertimini, et agite penitentiam ab omnibus iniquitatibus vestris, et non erit vobis in ruina iniquitas.

31. Projicite a vobis omnes pravationes vestras in quibus pravaricati estis, et facite vobis cor novum, et spiritum novum: et quare moriemini, domus Israel?

32. Quis nolo mortem morientis, dicit Dominus Deus: revertimini, et vivite.

CAPUT XIX.

Parabola hominis et leonum designat captivitatem regum Joachaz et Joachim: Item penitentiam civitatis Jerusalem feliciteriam

¹ Jer. 31, 29.
² Isa. 58, 7. Matth. 25, 25.

describit, presentemque calamitatem, sub parabola vinem.

1. Et tu, assume planetam super principes Israel:

2. Et dices: Quare mater tua leona inter leones cubavit? in medio leonulorum enutrivit catulos suos?

3. Et exiit unum de leonulis eius, et leo factus est, et didicit capere prædam, hominemque comedere.

4. Et audiverunt de eo gentes, et non absque vulneribus suis ceperunt eum: et adduxerunt eum in catenis in terram Aegypti.

5. Quæ cum vidisset quoniam infirmata est, et perit expectatio ejus, tulit unum de leonulis suis, leonem constituit eum;

6. Qui incedebat inter leones, et factus est leo de provinciis, et expandebat humeros devorare;

7. Didicit vitula facere, et civitates eorum in desertum adducere: et desolata est terra et pleniudo ejus a voce rugitus illius.

8. Et convenerunt adversus eum gentes undique de provinciis, et expandebant super eum rete suam: in vulneribus earum captus est.

9. Et miserunt eum in carcerem: in catenis adduxerunt eum ad regem Babylonis, miseruntque eum in carcerem, ne audiretur vox ejus ultra super montes Israel.

10. Mater tua quasi vinea in sanguine tuo super aquam plantata est: fructus ejus et frondes ejus creverunt ex aqua multitudine.

11. Et factus sunt ei virgæ solidæ in scopis dominantium, et exaltata est statura ejus inter frondes, et vidit altitudinem suam in multitudine palmitum suorum.

12. Et evulsa est in ira, in terramque projecta, et ventus urens siccavit fructum ejus: marcescerunt et arefacti sunt virgæ roboris ejus: ignis comedit eam.

13. Et nunc transplantata est in desertum, in terra invia et siccitate.

14. Et egressus est ignis de virga ramorum ejus, qui fructum ejus comedit: et non fuit in ea virga fortis, sceptrum dominantium. Planetus est, et erit in planetum.

¹ Matth. 3, 2. Luc. 2, 3.
² Sup. 23, Inf. 23, 11. 11. Pet. 2, 9.

CAPUT XX.

Domini negat se filius Israel responderum, quia et in Aegypto et in deserto et in terra promissionis prevaricati sunt ipsius mandata, et idola coluerunt, quibus saepe comminatus est mala; sed pepercit, ne nomen ejus blasphemaretur inter gentes; tunc autem post haec omnia dicit se esse revocatum ad terram suam, in qua sibi servavit; habet etiam propheta coram saltem meridianum.

1. Et factus est in anno septimo, in quinto, in decima mensis, venerunt viri de senioribus Israel ut interrogarent Dominum, et sederunt coram me;

2. Et factus est sermo Domini ad me, dicens:

3. Fili hominis, loquere senioribus Israel, et dices ad eos: Haec dicit Dominus Deus: Numquid ad interrogandum me vos venistis? Vivo ego quia non respondebo vobis, ait Dominus Deus.

4. Si iudicas eos, si iudicas, fili hominis, abominaciones patrum eorum ostende eis;

5. Et dices ad eos: Haec dicit Dominus Deus: In die quo elegeri Israel, et levavi manum meam pro stirpe domus Jacob, et apparui eis in terra Aegypci, et levavi manum meam pro eis, dicens: Ego Dominus Deus vester;

6. In die illa levavi manum meam pro eis ut educerem eos de terra Aegypci in terram quam providaram eis, fuentem lacte et melle, quae est egregia inter omnes terras;

7. Et dixi ad eos: Unusquisque offensiones oculorum suorum abijciat, et in idolis Aegypci nolite pollui: ego Dominus Deus vester.

8. Et irritaverunt me, nolueruntque me audire; uniusquisque abominaciones oculorum suorum non projecit, nec idola Aegypci reliquerunt. Et dixi ut effunderem indignationem meam super eos, et implem in iram meam in eis, in medio terrae Aegypci.

9. Et feci propter nomen meum, ut non violaretur coram gentibus in quantum medio eram, et inter quos apparui eis ut educerem eos de terra Aegypci;

10. Ejeçi ergo eos de terra Aegypci, et eduxi eos in desertum;

11. Et dedi eis precepta mea, et iudicia mea ostendi eis, quae faciunt homo vivet in eis;

12. Insuper sabbata mea dedi eis, et essent signum inter me et eos, et sciunt quia ego Dominus sanctificans eos.

13. Et irritaverunt me domus Israel in deserto; in preceptis meis non ambulerunt, et iudicia mea preceperunt, quae faciunt homo vivet in eis, et sabbata mea violaverunt vehementer. Dixi ergo ut effunderem furorem meum super eos in deserto, et consumerem eos;

14. Et feci propter nomen meum, ut non violaretur coram gentibus de quibus ejeçi eos in conspectu eorum.

15. Ego igitur levavi manum meam super eos in deserto; ne inducerem eos in terram quam dedi eis, fuentem lacte et melle, precipuam terram omnium;

16. Quia iudicia mea non ambulerunt, et in preceptis meis non ambulerunt, et sabbata mea violaverunt, post idola enim cor eorum gradiebatur;

17. Et pepercit oculus meus super eos, et non interfecerem eos, nec consumpsi eos in deserto;

18. Dixi autem ad filios eorum in solitudine: In preceptis patrum vestrum nolite incedere; nec iudicia eorum custodiatis, nec in idolis eorum polluanini;

19. Ego Dominus Deus vester: in preceptis meis ambulato, iudicia mea custodite, et facite ea.

20. Et sabbata mea sanctificavit, ut sint signum inter me et vos, et sciat quia ego sum Dominus Deus vester.

21. Et exacerbarunt me filii, in preceptis meis non ambulerunt, et iudicia mea non custodierunt, et fecerunt ea, quae cum fecerit homo, viri in eis; et sabbata mea violaverunt. Et comminatus sum ut effunderem furorem meum super eos, et implem iram meam in eis in deserto.

22. Avenas et stragem manum meam, et feci propter nomen meum, ut non violaretur coram gentibus, de quibus ejeçi eos in oculis eorum.

23. Iterum levavi manum meam in eos in solitudine, ut dispergerem illos in nationes, et ventlarem in terras;

24. Et quod iudicia mea non fuissent, et precepta mea reprehendissent, et sabbata mea violassent, et post idola patrum suorum fuissent oculi eorum.

25. Ergo et ego dedi eis praesenta non bona, et iudicia in quibus non vivunt.

26. Et polluit eos in numeribus suis,

rum efflerunt omne quod aperit vulvam, propter delicta sua; et sciunt quia ego Dominus.

27. Quomodo loquere ad domum Israel, fili hominis, et dices ad eos: Haec dicit Dominus Deus: Adhuc et in hoc blasphemaverunt nomen patrum vestri, cum appresserit me contemebentes.

28. Et iratussem eos in terram super quam levavi manum meam ut darem eis;

29. Et dixi ad eos: Quid est excelsum, ad quod vos ingredimini? et vocatum est nomen ejus excelsum usque ad hanc diem.

30. Propterea dicit ad domum Israel: Haec dicit Dominus Deus: Certo in via patrum vestrorum vos polluanini, et post-funditis eorum vos fornicamini;

31. Et in oblatione dolorum vestrorum, cum traducitis filios vestros paganos, vos polluanini in omnibus idolis vestris usque hodie; et ego respondebo nomen domus Israel? Vivo ego, dicit Dominus Deus, quia non respondebo vobis.

32. Neque cogitatio mentis vestrae fiet, quoniam: Erant sicut gentes et sicut cogitationes terrae, ut colamus ligna et lapidea.

33. Vivo ego, dicit Dominus Deus, quoniam in manu forti, et in brachio extenso, et in furere effuso, regabo super vos.

34. Et educam vos de populis, et congregabo vos de terris in quibus dispersi estis; in manu valida, et in brachio extenso, et in furere effuso, regabo super vos.

35. Et adducam vos in desertum populeum, et iudicabo vobiscum ibi facio ad faciem.

36. Sicut iudicio contendi adversum patres vestros in deserto terrae Aegypci, sic iudicabo vos, dicit Dominus Deus.

37. Et sollicitum vos accipite meo, et inducam vos in vineculis foridioris.

38. Et eligam de vobis transgressores et impios, et de terra incolatus eorum educam eos, et in terram Israel non ingredientur; et scietis quia ego Dominus Deus.

39. Et vos, domus Israel, haec dicit Dominus Deus: Singuli post idola vestra ambulato, et servite eis. Quod si et in

hoc non audieritis me, et nomen meum sanctum pollueritis ultra in muneribus vestris et in idolis vestris.

40. In monte sancto meo, in monte excelsi Israel, ait Dominus Deus, ibi serviet mihi omnis domus Israel: omnes, inquam, in terra in qua placebit mihi; et ibi queram primitias vestras, et initium decimarum vestrarum, in omnibus sanctificationibus vestris.

41. In odorem suavitatis suscipiam vos, cum eduxero vos de populis, et congregabo vos de terris in quas dispersi estis; et sanctificabo in vobis in oculis nationum.

42. Et scietis quia ego Dominus, cum induxero vos ad terram Israel, in terram pro qua levavi manum meam, ut darem eam patribus vestris.

43. Et recordabimini illi viarum vestrarum, et omnium scelerum vestrorum, quibus polluti estis in eis; et displicebitis vobis in conspectu vestro, in omnibus malitiis vestris quae fecistis.

44. Et scietis quia ego Dominus, cum benefecero vobis propter nomen meum, et non secundum vias vestras malas, neque secundum scelera vestra pessima, domus Israel, ait Dominus Deus.

45. Et factus est sermo Domini ad me, dicens:

46. Fili hominis, pone faciem tuam contra viam austri, et stilla ad africanum, et propheta ad saltum agri meridiani.

47. Et dices saltui meridiano: Audi verbum Domini; haec dicit Dominus Deus: Ecce ego succedam in te lignum, et comburam in te omne lignum viride, et omne lignum aridum; non extinguetur flamma successioneis; et comburetur in ea omnis facies ab austro usque ad aquilonem;

48. Et videbit universa caro quia ego, Dominus, succendi eam, nec extinguetur.

49. Et dixi: A, a, a, Domine Deus, ipsi dicant de me: Numquid non per parabolas loquar iste?

CAPUT XXI.

Vaticinatur horrendum ad multitudine gladium venturum super Ierusalem et super filios Ammon a rege Babilonis, qui tandem in terra sua iudicandus est, penitensque disperdendus.

1. Et factus est sermo Domini ad me, dicens:

¹ Lev. 18, 5. Rom. 10, 5.

² Erod. 20, 8 et 31, 19. Dent. 5, 18.

2. Fili hominis, pone faciem tuam ad Jerusalem, et stilla ad sanctuaria, et propheta contra humum Israel.

3. Et dicea terre Israel: Hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego ad te, et efficiam gladium meum de vagina sua, et occidam in te justum et impium.

4. Pro eo autem quod occidi in te justum et impium, idcirco efficietur gladium meus de vagina sua ad omnem carnem, ab austro usque ad aquilonem.

5. Ut sciat omnis caro quia ego, Dominus, eduxi gladium meum de vagina sua Ierusalimem.

6. Et tu, fili hominis, ingemisco in contritione lumborum, et in amaritudine ingenico coram eis.

7. Cumque dixerint ad te: Quare tu gemis? dices: P. O. auditu: quia venit, et tabescet omne cor, et dissolventur univere manus, et infirmabitur omnis spiritus; ecce venit, et fiet, ait Dominus Deus.

8. Et factus est sermo Domini ad me, dicens:

9. Fili hominis, propheta, et dices: Hæc dicit Dominus Deus: Loquere. Gladius, gladius exaratus est, et limatus.

10. Ut cedat victimas, excutatus est; ut splendeat, limatus est: qui movet septem filii mei, succidisti omne lignum.

11. Et dedi eum ad levigandum, ut tenentur manu; iste exaratus est gladius, et iste limatus est, ut sit in manu interficentis.

12. Clama, et ulula, fili hominis, quia hic factus est in populo meo, hic in cunctis ducibus Israel qui fugerant; gladii traditi sunt cum populo meo; idcirco plande super fenum.

13. Quia probatus est, et hoc, cum septem subvertiret, et non erit, dicit Dominus Deus.

14. Tu ergo, fili hominis, propheta, et percute manum ad manum; et duplicetur gladius, aut triplicetur gladius interfectorem. Hic est gladius occisionis magne, qui obstupescere eos facit.

15. Et corde tabescere, et multiplicari ruinas. In omnibus portis eorum dedi contritionem gladii acuti, et limati ad fulendum, amici ad eadem.

16. Excurre, vade ad dexteram, sive ad sinistram, quocunque facies tua est appetita.

17. Quia et ego plaudam manu ad manum, et implebo indignationem meam: ego, Dominus, locutus sum.

18. Et factus est sermo Domini ad me, dicens:

19. Et tu, fili hominis, pone tibi duas vias, ut veniat gladius regis Babylonis: de terra una egredietur scabies; et manu capiet conjecturam, in capite via civitatis conjiciet.

20. Viam ponas ut veniat gladius ad Balbala florum Ammon, et ad Judam in Jerusalem memississimum.

21. Stetit enim rex Babylonis in bivio, in capite duarum viarum, divinationem querens, commiscens sagittas; interrogavit idola, extra consuluit.

22. Ad dexteram ejus facta est dirimatio super Jerusalem, ut ponat arietes, ut aperiat os in caedo, ut elevet vocem in ululatu, ut ponat arietes contra portam, ut comportet agerem, et addidit mentiones.

23. Erigite quasi consulens frustra oraculum in oculis eorum, et sabbatorum otium imitatus; ipse autem recordabitur iniquitatis ad capiendum.

24. Idcirco hæc dicit Dominus Deus: Pro eo quod recordati estis iniquitates vestras, et revelastis prævaricationes vestras, et apparuerunt peccata vestra in omnibus cogitationibus vestris; pro eo, inquam, quod recordati estis, manu capiemi.

25. Tu autem, profane, imple dex Israel, cujus venit dies in tempore iniquitatis præditiæ.

26. Hæc dicit Dominus Deus: Afer didicisti, tolle coronam; nonne hæc est que humilem sublevari, et sublimem humiliari?

27. Iniquitatem, iniquitatem, iniquitatem ponam eam; et hoc non factum est, donec veniret cujus est iudicium; et tradam ei.

28. Et tu, fili hominis, propheta, et dic: Hæc dicit Dominus Deus ad filios Ammon, et ad opprobrium eorum; et dices: Mucro, mucro, evagina te ad occidendum; lima te ut interficias et falces;

29. Cum tibi viderentur vana, et dimittantur mendacia, ut dixeris super colla vulneratorum impiorum, quæcum venit dies in tempore iniquitatis præditiæ.

30. Revertere ad vaginam tuam, in loco in quo creatus es; in terra natalitatis tue iudicabo te.

31. Et effundam super te indignationem meam, in igne furoris mei sufflabo in te, dabocæ te in manus hominum in-

ignitum, et fabricantium interitum. 32. Igni eris cibus, sanguis tuus erit in medio terre, oblivioni traderis; quia ego, Dominus, locutus sum.

CAPUT XXII.

1. Hæc narrat scelera Jerusalem perpetrata, præter quæ dicit se super eos effusurum indignationem suam; narratque scelera sacerdotum, principum, reuelocephalarum ac populi terre, et nullas inventas sibi qui pro revertendo furoris Domini se opponeret.

1. Et factum est verbum Domini ad me, dicens:

2. Et tu, fili hominis, nonne Judicas, nonne iudicas civitatem sanguinem?

3. Et ostendes ei omnes abominationes suas, et dices: Hæc dicit Dominus Deus: Citius effundens sanguinem in molli sui, ut veniet tempus ejus; et que fecit idola contra semetipsum, ut pollueretur.

4. In sanguine tuo, qui a te effusus est, deliquisti; et in idolis tuis, que fecisti, polluta es; et appropinquare fecisti dies tuos, et adduxisti tempus annorum tuorum; propterea dedi tibi opprobrium gentibus, et irisionem universis terris.

5. Quæ juxta sunt, et que procal a te, triumphabunt de te, sordida, nobilis, gravis intoluit.

6. Ecce principes Israel singuli in brachio suo horrent in te, ad effundendam sanguinem.

7. Patrem et matrem contumeliosis affecterant in te; advenam calumniati sunt in medio tui; populum et viduam contraxerunt apud te.

8. Sanctuarium meum sprevisti, et sabbata mea polluisti.

9. Viri detractores fuerunt in te ad effundendum sanguinem; et super montes condescenderunt in te; scelus operati sunt in molli tui.

10. Versantur liora patris discoperuerunt in te; immunditiam menstruatae humiliaverunt in te.

11. Et unusquisque in uxorem proximi sui operatus est abominationem et ocerurum suam pollutit nefarie; fratrem sororem suam, filiam patris sui, oppressit in te.

12. Munera acceperunt apud te ad effundendum sanguinem; usuram et superabundantiam accepisti, et avarie pro-

ximos tuos calumniabaris; meique oblita es, ait Dominus Deus.

13. Ecce compli manus meas super avaritiam tuam, quam fecisti, et super sequenem qui effusus est in medio tui.

14. Numquid sustinebit cor tuum, aut prævalebit manus tua, in diebus quos ego faciam tibi? Ego Dominus locutus sum, et faciam.

15. Et dispergam te in nationes, et ventilabo te in terras, et deliceo faciam immunditiam tuam a te.

16. Et possidabo te in conspectu gentium; et scies quia ego Dominus.

17. Et factum est verbum Domini ad me, dicens:

18. Fili hominis, versa est mihi domus Israel in scortam; omnes isti æs, et stannum, et ferrum, et plumbum, in medio fornacis, ut succendam in ea ignem ad confundendum. Sic congregabo in furore meo, et in ira mea, et reliquiscam, et conflabo vos.

19. Propterea hæc dicit Dominus Deus: Eo quod versi estis omnes in scortam, propterea ecce ego congregabo vos in medio Jerusalem.

20. Congregatione argenti, et æris, et stanni, et ferri, et plumbi, in medio fornacis, ut succendam in ea ignem ad confundendum. Sic congregabo in furore meo, et in ira mea, et reliquiscam, et conflabo vos.

21. Et congregabo vos, et succendam vos in igne furoris mei, et conflabimini in medio ejus.

22. Ut conflatur argentum in medio fornacis, sic eritis in medio ejus; et scitis quia ego Dominus, cum effuderim indignationem meam super vos.

23. Et factum est verbum Domini ad me, dicens:

24. Fili hominis, die ei: Tu es terra immunda, et non completa in die furoris.

25. Conjuratio prophetarum in medio ejus; sicut leo rugiens, rapientesque prædium, animas devoraverunt; opes et pretium acceperunt; viduas ejus multiplicaverunt in medio illius.

26. Sacerdotes ejus contempserunt legem meam, et polluerunt sanctuarium meum; inter sanctum et profanum non habuerunt distantiam, et inter pollutum et mundum non intellexerunt; et a sabbatis meis averterunt oculos suos, et contumeliantur in medio eorum.

27. Principes ejus in medio illius, quasi lupi rapientes prædam ad effun-

dandum sanguinem, et ad perdendas animas, et avarae ad sectanda lucra.

23. Prophetae autem ejus inebriant eos absque temperamento, videntes vana, et divinitus eis mandacium, dicentes: Haec dicit Dominus Deus, cum Dominus non sit locutus.

29. Populi terrae calumniabantur calumniam, et rapiebant violenter; egnum et pauperem affligebant, et ad vitam opprobriabant calumniam absque judicio.

30. Et quiescivi de eis virum qui interponeret sepem, et staret oppositus contra me pro terra, ne dissiparem eam, et non invenii.

31. Et effudi super eos indignationem meam, in loco ire meae consumpsi eos; virum eorum in caput eorum reddidi, ait Dominus Deus.

CAPUT XXIII.

Sab signa multiplicem stuprorum duarum meretricum, Oolia et Oolibab, ac positionis earum, ostendit Dominus variam idololatram Samariae et Jerusalem, propter quam tradendi sunt in opprobrium genibus, quam sunt idololatram imitati.

1. Et factus est sermo Domini ad me, dicens:

2. Fili hominis, duae mulieres filia matris unius fuerunt;

3. Et fornicatae sunt in Aegypto, in adolescentia sua fornicatae sunt; libi subactae sunt ubera eorum, et fractae sunt mammae pubertatis earum.

4. Nomina autem earum, Oolia major, et Oolibab, soror ejus minor; et habui eas, et pepererunt filios et filias. Porro earum nomina, Samaria Oolia, et Jerusalem Oolibab.

5. Fornicata est igitur super me Oolia, et insanivit in amatoribus suis, in Assyriis propinquantibus.

6. Vestitus hyacintho, principes, et magistratus, juvenes cupidinis, universos equites, ascensores equorum.

7. Et dedit fornicationes suas super eos electos, filios Assyriorum universos; et in omnibus in quos insanivit, in immunditiis eorum polluta est.

8. Insuper et fornicationes suas, quas habnerat in Aegypto, non reliquit; nam et illi dormierunt cum ea in adolescentia ejus, et illi confrugerunt ubera pu-

¹ Sup. 16, 27

bertatis ejus, et effuderunt fornicationem suam super eam.

9. Propterea tradidi eam in manus amatorum suorum, in manus filiorum Assur, super quorum insanivit libidinis.

10. Ipsi discopererunt ignominiam ejus, filios et filias ejus interfecerunt, et ipsam occiderunt gladio; et facta sunt famose mulieres, et judicia perpetraverunt in ea.

11. Quod cum vidisset soror ejus Oolia, ploravit magna super fornicationem sororis suae.

12. Ad filios Assyriorum praebuit impudenter, ducibus et magistratibus ad se venientibus, indutus veste varia, equitibus qui veclabantur equis, et adolescentibus forma cunctis egregia.

13. Et vidi quod polluta esset via una ambarum.

14. Et auxit fornicationes suas; cumque vidisset viros depictos in pariete, imagines Chaldaeorum expressas coloribus.

15. Et accinctos balteis roseis, et tirsu distinctis in capitibus eorum, formam ducum omnium, similitudinem filiarum Babylonis, terraeque Chaldaeorum, in qua orti sunt.

16. Insanivit super eos concupiscentia oculorum suorum, et misit nuntios ad eos in Chaldaeam.

17. Cumque venissent ad eam filii Babylonis ad cubile mammaram, polluerunt eam stupris suis; et polluta est ab eis, et saturata est anima ejus ab illis.

18. Denudavit quoque fornicationes suas, et discoperuit ignominiam suam; et recessit anima mea ab ea, sicut recesserat anima mea a sorore ejus;

19. Multipliciter enim fornicationes suas, recordans dies adolescentiae suae, quibus fornicata est in terra Aegypti.

20. Ex insanivit libidine super concubinum eorum quorum carnes sunt ad carnes asinorum, et sicut fluxus equorum fluxus eorum.

21. Et visitasti scelus adolescentiae tuae, quando subacta sunt in Aegypto ubera tua, et confracte sunt mammae pubertatis tuae.

22. Propterea, Oolibab! haec dicit Dominus Deus: Ecce ego suscitabo omnes amatores tuos contra te, de quibus satiata est anima tua, et congregabo eos adversum te in circuitu;

23. Filios Babylonis, et universos Chaldaeos, populos, tyrannosque et principes, omnes filios Assyriorum, juvenes forma egregia, duces et magistratus universos, principes principum, et nominatos ascensores equorum.

24. Et venient super te instructi curru etrua, multitudine populorum; lorica, et clypeo, et galea armabuntur contra te, usque; et dabo eorum eis iudicium, et iudicabunt te iudiciis suis.

25. Et posam telum meum in te, quem exerant secum in furor: nasum tuum et aures tuas praecidam, et que remanent gladio occident; ipsi filios tuos et filias tuas capient, et novissimum tuum devorabitur igni.

26. Et denudabit te vestimentis tuis, et tollent vasa gloriae tuae.

27. Et requiescere faciam scelus tuum de te, et fornicationem tuam de terra Aegypti; nec levabis oculos tuos ad eos, et Aegypti non recordaberis amplius;

28. Quia haec dicit Dominus Deus: Ecce ego tradam te in manus eorum quos edisti, in manus de quibus satiata est anima tua.

29. Et agent tecum in odio et tollent omnes labores tuos, et dimittent te nudam, et ignominia plenam; et revelabitur ignominia fornicationum tuarum, scelus tuum, et fornicationes tuae.

30. Fecerunt haec tibi, quia fornicata et post gentes inter quas polluta es in illis earum.

31. In via sororis tuae ambulasti, et dabo calorem ejus in manum tua.

32. Haec dicit Dominus Deus: Calicem nivosis tuis bibes profundum et latum; eris in drisum, et in subsannationem tuam et excipisissimam.

33. Libricata et dolore repleberis: calice morosis, et tristitia, calice sororis tuae Samariae.

34. Et bibes illam, et epotabis usque ad faeces; et fragmenta ejus devorabis, et ubera tua lacerabis, quia ego locutus sum, ait Dominus Deus.

35. Propterea haec dicit Dominus Deus: Quia oblitus es mei, et projectisti me post corpus tuum, tu quoque parata scelus tuum et fornicationes tuas.

36. Et ait Dominus ad me, dicens: Fili hominis, nuncquid iudicas Ooliam et Oolibab, et annuntias eis scelera earum?

37. Quia adulteratae sunt, et sanguis in manibus earum, et cum idolis suis

fornicatae sunt; insuper et filios suos quos genuerunt mihi, obtulerunt eis ad devorandum.

38. Sed et hoc fecerunt mihi: Polluerunt sanctuarium meum in die illa, et sabata mea profanaverunt.

39. Cumque immolarent filios suos idolis suis, et ingrederebant sanctuarium meum in die illa et polluerunt illud, etiam haec fecerunt in medio domus meae.

40. Miserant ad viros venientes de longe, ad quos nuntium miserant; itaque ecce venerunt, quibus te lavisti, et circumstulisti sinulo oculis tuos, et ornata es mundo mulieribus;

41. Sedisti in lecto pulcherrimo, et mensa ornata est ante te; thyrsiama meum et unguentum meum posuisti super eam;

42. Et vox multitudinis exultantis erat in ea; et in viris, qui de multitudine hominum adducebantur, et veniebant de deserto, posuerunt armillas in manibus eorum, et coronas speciosas in capitibus eorum.

43. Et dixi tibi, quae attrita est in adulteris: Nunc fornicabitur in fornicatione via etiam haec.

44. Et ingressi sunt ad eam quasi ad pulverem meretricem; sic ingrediebantur ad Ooliam et Oolibab, mulieres nefarias.

45. Viri ergo iusti sunt; hi iudicabunt eas iudicio aduiterum, et iudicio effundentium sanguinem, quia aduiterae sunt, et sanguis in manibus earum.

46. Haec enim dicit Dominus Deus: Adde ad eas multitudinem, et trade eas in tumultum et in rapinam.

47. Et lapidabuntur lapidibus populorum, et confodiantur gladiis eorum; filios et filias earum interficiet, et domos earum igne succedent.

48. Et auferam scelus de terra, et discent omnes mulieres ne faciant secundum scelus earum.

49. Et dabunt scelus vestram super vos, et peccata idolorum vestrorum portabitis; et scietis quia ego Dominus Deus.

CAPUT XXIV.

Sab signa oliae, electioribus carnium partibus ac ossibus plenas, ignique aduolae, et sab signa mortis uxoris Bethsai, pro qua iussus est saltem facere luctum, significat Dominus domum Israel in exitum tradere.

dom. filioque ejus transiendes, nullo reque lucta pte animi stupore.

1. Et factum est verbum Domini ad me, in anno nono, in mense decimo, decima die mensis, dicens :

2. Fili hominis, scribe tibi nomen diei hujus, in qua confirmatus est rex Babilonis adversus Jerusalem hodie.

3. Et dices pro proverbium ad domum ritarum parabsim; et loquaris ad eos: Hec dicit Dominus Deus: Pone cilium; pone, inquam, et mitte in eam aquam.

4. Congere frusta ejus in eam, omnem partem bonam, semur et armum, electa et ossibus plena.

5. Pinguissimum pecus assume, compone quoque strues ossium sub ea; effertur cocio ejus, et dissecat sunt osses illius in medio ejus.

6. Propterea hec dicit Dominus Deus: Va civitati sanguinum, olis ejus rubigo in ea est, et rubigo ejus non exivit de ea; per partes et per partes suas eijce eam, non occidit super eam sors.

7. Sanguis enim ejus in medio ejus est, super limpidissimam petram effudit illum; non effudit illum super terram, ut possit operiri pulvere.

8. Ut superinduceres indignationem meam, et rindica nescior, dedi sanguinem ejus super petram limpidissimam, ne operiretur.

9. Propterea hec dicit Dominus Deus: Va civitati sanguinum, cuius ego grandem faciam pyram!

10. Congere ossa, que igne succendam; consumerit carnes, et exquirat universa compositio, et ossa tabescent.

11. Pone quoque eam super prunas vacuam, ut incalcescat, et liqueat aes ejus, et confusetur in medio ejus inquinamentum ejus, et consumerit rubigo ejus.

12. Multo labore sudatum est, et non exivit de ea nimia rubigo ejus, neque per ignem.

13. Immunditia tua execrabilis, quia mundare te volui, et non est mundata a sordibus tuis; sed nec mundaberis prius, donec quiescere faciam indignationem meam in te.

14. Ego, Dominus, locutus sum: Veniet, et faciam, non transeam, nec parcam, nec placebor; juxta vias tuas, et juxta adventiones tuas iudicabo te, dicit Dominus.

Nah. 3. l. Hab. 2. 12.

15. Et factum est verbum Domini ad me, dicens :

16. Fili hominis, ecce ego tollo a te desiderabile oculorum tuorum in plam; et non planges, neque plorabis, neque fluent lacryme tue.

17. Ingressibec tacens, mortuorum locum non facies; corona tua circumdata sit tibi, et calcamenta tua erunt in pedibus tuis; nec amictu ora velabis, nec cibos lugentium comedes.

18. Locutus sum ergo ad populum mare, et mortua est uxor mea vespere; fecique mane sicut preceperat mihi.

19. Et dixit ad me populus: Quare non indicas nobis quid ista significent, que tu facis?

20. Et dixi ad eos: Sermo Domini factus est ad me, dicens :

21. Loquere domui Israel: Hec dicit Dominus Deus: Ecce ego pollicem sanctorum meum, superbiam imperii vestri, et desiderabile oculorum vestrorum, et super quo pavet anima vestra; illi vestri, et filie vestre, quas reliquisti, gladio cadent.

22. Et factis sicut fori: Ora amictu non velabis, et cibos lugentium non comedabis.

23. Coronas habebitis in capitibus vestris, et calcamenta in pedibus; non planges, neque flebitis; sed tabescitis in iniquitatibus vestris, et inusquisque generat ad fratrem suum.

24. Eritque Ezechiel vobis in portatum: juxta omnia que fecit, facietis cum venerit istud; et scietis quia ego Dominus Deus.

25. Et tu, fili hominis, ecco in die, que tollem ab eis fortitudinem eorum, et gaudium dignitatis, et desiderium eorum, et super quo respiciunt anime eorum, filios et filias eorum;

26. In die illa, cum venerit fugio ad te ut annuntiet tibi;

27. In die, inquam, illa aperietur et tunc eam es qui fugisti; et loqueris, et non silebis ultra; erisque eis in portatum, et scietis quia ego Dominus.

CAPUT XXV.

Regionibus Ammon, Moab, Idumee et Palestine minatur Dominus exitum, eo quod filii Israeli affluerint, et de ipsorum afflictione exultaverint.

1. Et factus est sermo Domini ad me, dicens :

2. Fili hominis, pone faciem tuam contra filios Ammon, et prophetabis de eis.

3. Et dices filiis Ammon: Audite verbum Domini Dei. Hec dicit Dominus Deus: Pro eo quod dixisti: Euge, euge, super sanctuarium meum, quia pollutum est; et super terram Israel, quoniam desolata est; et super domum Juda, quoniam desolata sunt in captivitate:

4. Idcirco ego tradam te filiis orientibus in hereditatem; et collocabunt catus suos in te, et ponent in te tentoria sua: ipsi comedent fruges tuas, et ipsi libentur lac tuum.

5. Daboque Rabbath in habitaculum camelorum, et filios Ammon in cubile pecorum; et scietis quia ego Dominus.

6. Quia hec dicit Dominus Deus: Pro eo quod plauisisti manu et percussisti pedes, et gavisus es ex toto affectu super terram Israel,

7. Idcirco ecce ego extendam manum meam super te, et tradam te in direptionem gentium, et interficiam te de populo, et daboque te in escam.

8. Hec dicit Dominus Deus: Pro eo quod dixerunt Moab et Seir: Ecco sicut amnes gentes, domus Juda;

9. Idcirco ecce ego aperiam humerum Moab de civitatibus; de civitatibus, inquam, ejus, et de filiis ejus, inelctas terre Bethjesimoth, et Beelmeon et Caribaim.

10. Filiis Orientis cum filiis Ammon, et dabo eam in hereditatem, ut non sit ultra memoria filiorum Ammon in gentibus;

11. Et in Moab faciam iudicia, et scietis quia ego Dominus.

12. Hec dicit Dominus Deus: Pro eo quod fecit Idumee ultionem ut se vindicaret de filiis Juda, peccavique delinquens, et vindictam expectavit de eis;

13. Idcirco hec dicit Dominus Deus: Extendam manum meam super Idumee, et auferam de ea hominem et jumentum, et faciam eam desertam ab austro; et qui sunt in Dedan gladio cadent.

14. Et dabo ultionem meam super Idumee, pro manu populi mei Israel, et faciam in Edom juxta iram meam, et faciem meam; et scietis vindictam meam, dicit Dominus Deus.

15. Hec dicit Dominus Deus: Pro eo quod nocuerunt Palestine transiendam, et

ulsi so sunt inlo animo, interficientes, et implentes inimicitias veteres;

16. Propterea hec dicit Dominus Deus: Ecco ego extendam manum meam super Palestinos, et interficiam interfectores, et perdam reliquias maritime regionis.

17. Faciantque in eis ultiones magnas, arguant in favores; et scietis quia ego Dominus, cum dedero vindictam meam super eos.

CAPUT XXVI.

Tyri, inelctis urbis, predicat Dominus eversionem, eo quod super vastatione Jerusalem exultaverit.

1. Et factum est in undecimo anno, prima mensis, factus est sermo Domini ad me, dicens :

2. Fili hominis, pro eo quod dixit Tyrus de Jerusalem: Euge, confraete sunt porte populorum, conversa est ad me; implebor, deserta est;

3. Propterea hec dicit Dominus Deus: Ecco ego super te, Tyre, et ascendero faciam ad te gentes multas, sicut ascendit mare fluctans.

4. Et dissipabunt muros Tyri, et destruent turres ejus; et radam pulverem ejus de ea, et dabo eam in limpidissimam petram.

5. Siccato aggerum erit in medio mari, quia ego locutus sum, ait Dominus Deus: Et erit in direptionem gentibus.

6. Filias quoque ejus, que sunt in agro, gladio interficiam; et scietis quia ego Dominus.

7. Quia hec dicit Dominus Deus: Ecco ego adducam ad Tyram Nabuchodonosor, regem Babilonis, ab aquilone, regem equum, cum equis, et curribus, et equitibus, et cetera, populoque magno.

8. Filias tuas que sunt in agro gladio interficiet; et circumdabit te munitioibus, et comportabit aggerem in groy; et elevabit contra te clypeum.

9. Et vineas, et arbores temperabit in muros tuos, et terras tuas destruet in armatura sua.

10. Inundatione equorum ejus operiet te pulvis eorum; a sonitu equitum, et retrorum, et carruum, movebuntur murr tui, cum ingressus fuerit portas tuas quasi per introitum urbis dissipate.

11. Ungulis eorum cum cetera concutent concussio pulvis tuus; populum tuum